

Извештај о четворогодишњем прегледу одбране*

(Rumsfeld, Donald H., Quadrennial Defense Review Report, Department of Defense, United States of America, September 30, 2001)

Предговор

На Сједињене Америчке Државе изведен је 11. септембра 2001. подмукао, крвожедан напад. Американци су гинули на својим радним местима. Гинули су на америчком тлу. Гинули су не као борци, већ као невине жртве. Нису гинули од традиционалних армија, у традиционалним дејствима, већ су брутално убијени безличним оружјем тероризма. Гинули су као жртве рата – рата од којег су се многи плашили, али је његов ужас ипак изненадио Америку.

Рат који данас води наша држава није рат који је Америка избрала. Тај рат су на њене обале донеле насилне и зле терористичке снаге. То је рат против Америке и америчког начина живота. То је рат против свега што Америка сматра драгоценим. То је рат против саме слободе.

Напад на Сједињене Државе и рат који нам се догађа указује на основне околности у којима се налазимо: ми не можемо и нећемо моћи прецизно да знамо где и када ће амерички интереси да буду угрожени, када ће Америка бити нападнута или када би смрт Американаца могла да буде последица агресије. Могу да нам буду јасне тенденције, али нећемо бити сигурни у догађаје. Можемо да препознамо претње, али не можемо знати када или где ће Америка или њени пријатељи да буду нападнути. Требало би свим силама да се трудимо да избегнемо изненађење, али морамо, исто тако, да научимо да га очекујемо. Морамо непрестано настојати да добијамо боље обавештајне податке, али морамо, такође, имати на уму да ће у обавештајним подацима увек бити празнина. Прилагођавање изненађењу – прилагођавање брзо и одлучно – мора, дакле, да буде услов планирања.

* Извештај је преузет са Интернет-адресе: www.defenselink.mil/pubs/qdr2001.pdf. Текст је превела Душанка Пивљанин.

Рад на *Четворогодишњем прегледу одбране (Quadrennial Defense Review – QDR)* започет је у изванредно важном тренутку преласка у нову еру. Чак и пре напада, 11. септембра 2001, виши званичници Министарства одбране започели су израду нове стратегије одбране Америке, у којој ће се узети у обзир неизвесност и супротстављање изненађењу, стратегије засноване на идеји да Америка, да би била ефикасна у иностранству, мора да буде безбедна код куће. Намера је била да се одреде услови за ширење америчког утицаја и очување сигурности Америке. Стратегија која је из тога произишла заснива се на четири главна циља, на основу којих ће се усмеравати развој америчких снага и могућности, њихов размештај и употреба:

- гарантовање савезницима и пријатељима да Сједињене Државе имају намеру и могућности да испуне своје обавезе везане за безбедност;

- одговарање противника од покретања програма или предузимања операција који би могли да угрозе интересе САД или наших савезника и пријатеља;

- одвраћање од агресије и присиле истуреним распоређивањем потенцијала који ће брзо неутралисати напад и оштро казнити за агресију војне потенцијале и помоћну инфраструктуру противника;

- одлучна победа над сваким противником уколико не би успело одвраћање.

Главни циљ овог прегледа јесте померање основе за планирање одбране са модела „заснованог на претњи“, који је доминирао у размишљању у прошлости, на модел за будућност, „заснован на могућностима“. Модел заснован на могућностима усредсређен је више на то како би противник могао да се бори, него на то ко би стварно могао да буде противник или где би могло да дође до рата. У њему се узима у обзир чињеница да није довољно планирати велике конвенционалне ратове на удаљеним ратиштима. Уместо тога, Сједињене Државе морају да утврде могућности за одвраћање и пораз противника који ради постизања својих циљева буду прибегавали изненађењу, обмањивању и асиметричном ратовању.

Да би се усвојио приступ планирању заснован на могућностима потребно је да нација одржава војну предност у кључним подручјима и да, истовремено, развија нове области војне надмоћи и онемогућава противницима остварење асиметричних предности. Због тога је потребно да се постојеће војне могућности прилагоде новим околностима, уз истовремено експериментисање с развојем нових војних могућности. Укратко, потребна је трансформација снага, могућности и институција Сједињених Држава да би се повећале њихове асиметричне предности далеко у будућности.

За трансформисање одбране Америке за 21. век биће потребно дугогодишње ангажовање целокупне земље и њених лидера. Трансформација није циљ само за сутра, него подухват који се уистину мо-

ра предузети данас. Изазови са којима се нација мора суочити не назиру се негде у далекој будућности – већ су овде. Они обухватају заштиту наших најважнијих оперативних база, укључујући најзначајнију оперативну базу – матично тле Сједињених Држава, као и пројектовање и одржавање снага Сједињених Држава на удаљеним територијама у условима недозвољеног приступа. Они чине неопходним осигурање америчких информационих система и обезбеђивање сталног осматрања, праћења и брзог дејства против снага и могућности противника. Они намећу потребу за повећањем могућности и отпорности америчких космичких система и коришћењем предности информационе технологије и нових концепција за обезбеђивање ефикаснијих здружених операција.

Наши напори ће у почетку морати да буду релативно мали, али ће се њихов темпо и интензитет знатно повећавати. Временом ће се остварити потпуна трансформација, уз ослобађање од наслеђених снага и њихов силазак са сцене, и распоређивање ресурса према новим концепцијама, могућностима и структурама које ће довести до максимума нашу ефикасност у вођењу рата и борбени потенцијал Американаца и Американки у униформама. То неће бити једноставан задатак. Он захтева постојану намеру и ефективно и ефикасно управљање. За то ће бити потребни нови инструменти за управљање Министарством одбране и потпуна промена постојећих приступа.

Да би се подржала трансформација оружаних снага САД и боље управљање мноштвом активности Министарства одбране у *Четворогодишњем прегледу одбране* утврђен је нови приступ процењивању ризика и његовом решавању. Тиме ће се обезбедити да Министарство одбране буде способније за суочавање с претњама у ближој будућности чак и када инвестира у потенцијале потребне за очување безбедности земље у будућности.

Четворогодишњи преглед одбране (QDR) резултат је рада виших цивилних и војних руководећих органа Министарства одбране. Велики допринос биле су и обимне консултације са председником Сједињених Држава. Преглед је заиста свеобухватан јер су донесене одлуке о стратегији, снагама, могућностима и опасностима биле резултат вишемесечног разматрања и консултација међу највишим руководиоцима Министарства одбране. У овом извештају наведене су главне промене које су потребне да би се сачувала сигурност и безбедност Америке у годинама које следе.

Велики део *Четворогодишњег прегледа одбране* и пратећег извештаја завршен је пре терористичких напада на Сједињене Државе 11. септембра 2001. године. Ти напади значајно потврђују исправност стратегијског правца и принципа планирања који су произишли из овог прегледа, нарочито стављања тежишта на одбрану матичног копна, на изненађење, на припремање за асиметричне опасности, на потребу развијања нових концепција одвраћања, на потребу за стратегијом заснованом на могућностима и на потребу да се плански урав-

нотеже опасности различитог обима. Међутим, због напада на Сједињене Државе 11. септембра 2001. мораћемо да напредујемо брже у тим правцима, чак и док смо ангажовани у рату против тероризма.

Мноштву комплексних политичких, оперативних, па чак и уставних питања о томе како се организујемо и припремамо да бранимо амерички народ сада посвећује пажњу без преседана целокупна влада Сједињених Држава. Што је веома важно, с обзиром на то да се обим одговорности за безбедност матичног копна протеже на бројне савезне, државне и локалне организације, биће потребна чвршћа међуагенцијска сарадња да би се Сједињене Државе ефикасно браниле од напада. Недавно формиран Уред за безбедност матичне територије утврдиће до краја тај изванредно важни посао.

Према томе, овај извештај не чини толико крај, колико почетак. Чак и док се извештај закључује, Министарство одбране ангажовано је на ревидирању и спровођењу директива постављених у њему кроз процесе планирања и доделу ресурса у Министарству одбране. Ти напори ће, с друге стране, омогућити челницима Министарства одбране да надграђују и селектирају одлуке које су настале као последица овог прегледа.

Најзад, губитак живота и штета коју су нашој привреди проузроковали напади изведени 11. септембра 2001. требало би да нам омогуће да из другачије перспективе сагледамо питање шта ова земља може да да за своју одбрану. Било би несмотрено изазивање среће лажном штедњом или коцкањем са будућношћу наше деце. Ова држава може себи да приушти да потроши колико је потребно за одвраћање сутрашњих противника и да помогне свој просперитет. Ти трошкови се не могу поредити са тим колико би коштали људски животи и ресурси у случају да то не учинимо.

Док се боримо са тешким изазовима рата против тероризма морамо наставити и трансформацију одбране Америке. Наша обавеза према нацији биће непоколебљива и наша намера јасна: обезбеђење сигурности и добробити свих Американаца и поштовање обавеза Америке широм света. Као и у генерацијама пре ове, обученост наших оружаних снага, њихова оданост дужности и њихова вољност да се жртвују чине срж снаге наше нације. Морамо им обезбедити ресурсе и подршку који су им потребни да би чували мир и безбедност не само наше генерације него и генерација које долазе.¹

Безбедност Америке у 21. веку

Историја 20. века доказала је много пута да је безбедност Америке директно повезана са безбедношћу других држава и да просперитет Америке зависи од просперитета других. Америка настоји да сво-

¹ Аутор тог дела извештаја је Доналд Х. Рамсфелд, министар одбране.

ју тренутну политичку, економску и војну предност не користи за доминацију над другима, него да изгради трајан оквир у којем Сједињене Државе и њихови савезници и пријатељи могу да напредују у слободи сада и у будућности.

Па ипак, како су догађаји из септембра 2001. године јасно показали, не прихватају сви намере Америке и не поштују исте вредности. Овој држави прете многе опасности, које ће попримити разне облике. Оне се крећу од опасности од већег рата до безличне опасности од тероризма. Амерички приступ безбедности мора да брани наш начин живота, и истовремено, штити безбедност свих Американаца, као и безбедност наших савезника и пријатеља.

Улога Америке у свету

Циљеви Америке су промовисање мира, одржавање слободе и подстицање просперитета. Вођство Сједињених Држава засновано је на подржавању међународног система у којем се поштује владавина закона. Политичко, дипломатско и економско вођство Америке директно доприноси глобалном миру, слободи и просперитету. Војна моћ Сједињених Држава значајна је за постизање тих циљева јер гарантује пријатељима и савезницима непоколебљиву посвећеност Сједињених Држава заједничким интересима.

Безбедносна улога Америке у свету је јединствена. Она обезбеђује основу за мрежу савеза и пријатељстава. Она обезбеђује општи осећај стабилности и поверења који је суштински важан за економски просперитет, од којег има користи велики део света. И, она упозорава оне који желе да угрозе добробит ове нације или добробит савезника и пријатеља Америке да неће успети њихови покушаји присиле или агресије.

Чак и сада, док нација жали жртве терористичких напада на Пентагон и Светски трговински центар, намере Америке остају јасне и њена преданост одлучна.

Интереси и циљеви Сједињених Држава

Оружане снаге Сједињених Држава намењене су за заштиту и истицање националних интереса и за, уколико одвраћање не успе, одлучно отклањање опасности које угрожавају те интересе. Сједињене Државе имају интересе, одговорности и обавезе у целом свету. Будући да су глобална сила с отвореним друштвом, на Сједињене Државе делују тенденције, догађаји и утицаји који настају изван њихових граница. Креирање статуса одбране требало би да обухвати следеће дуготрајне националне интересе:

– Осигурање безбедности Сједињених Држава и слободе акције, укључујући суверенитет, територијални интегритет и слободу Сједи-

њених Држава; сигурност америчких грађана код куће и у иностранству и заштиту најзначајније инфраструктуре Сједињених Држава.

– Поштовање међународних обавеза, укључујући безбедност и добробит савезника и пријатеља; спречавање непријатељеве доминације над посебно значајним подручјима, нарочито над Европом, североисточном Азијом, источноазијским приобалним подручјем², као и Блиским истоком и југозападном Азијом, и мир и стабилност на западној полулопти.

– Допринос економском благостању, укључујући виталност и продуктивност глобалне економије; безбедност међународног мора, ваздушног простора и космоса, као и информационих комуникационих линија и приступ главним тржиштима и стратегијским ресурсима.

Да би се ти интереси заштитили неопходни су енергично ангажовање и подршка. То подразумева ефикасну дипломатију, јаку привреду и опрезну и спремну одбрану. Када су интереси САД заштићени, Америка и њени пријатељи напредују захваљујући миру и слободи. Када су интереси САД у опасности, нација мора да поседује снагу и одлучност да обезбеди њихову одбрану.

Измењено безбедносно окружење

Процена глобалног безбедносног окружења садржи многе неизвесности у вези с потенцијалним изворима војних претњи, вођењем рата у будућности и облицима које ће попримити претње и напади на Сједињене Државе. Историја је показала да нагле и неочекиване промене, као што је пад Совјетског Савеза, могу да преобразе геополитичку позорницу. Такође, потврдило се да новим војним технологијама може да се изазове револуција у облицима војног надметања и природи оружаног сукоба због застаревања војних снага и доктрина великих сила. Мада је савладавање такве неизвесности главни изазов у планирању одбране САД, на основу извесних особина и тенденција у безбедносном окружењу могу да се дефинишу садашњи геополитички и војнотехнички изазови и најзначајнији оперативни изазови које оружане снаге САД треба да савладају у будућности.

Постојеће безбедносне тенденције

Иако су америчке војне снаге надмоћне у многим димензијама оружаног сукоба, Сједињене Државе ће вероватно изазивати противници који имају разноврсне могућности, укључујући асиметричне приступе ратовању и, нарочито, оружје за масовно уништавање. Сједињене Државе не могу са високим степеном поузданости да предви-

² Источноазијско приобално подручје дефинише се као регион који се протеже од југа Јапана, преко Аустралије, до Бенгалског залива.

де које би земље или актери могли да угрозе њихове интересе и безбедност. Но, могуће је утврдити тенденције које ће утицати на појаву значајних претњи и прилика.

Основне геополитичке тенденције. Међународни систем, за који је током „хладног рата“ била карактеристична подела земаља на чврсте и идеолошки дефинисане геополитичке блокове, постао је флуиднији и непредвидив. Савези Америке са другима остали су јаки, но односе са другим земљама често одликују и надметање и сарадња. У стратегији Сједињених Држава морају се узети у обзир значајне нове геополитичке тенденције којима се обликује свет.

Смањење заштите која је обезбеђивана географском удаљеношћу. Као што су догађаји из септембра 2001. године језиво показали, географски положај Сједињених Држава више не гарантује имунитет од директних напада на становништво, територију и инфраструктуру. Мада су током „хладног рата“ за Сједињене Државе и њихове снаге у прекоморским земљама директна претња биле совјетске ракете, јасно је да ће временом све више земаља набавити балистичке ракете чији се домети стално повећавају. Штавише, економска глобализација и праћећи пораст путовања и трговине изван граница Сједињених Држава узрок су нових могућности угрожавања које користе непријатељске земље и актери да изведу нападе на њихову матичну територију.

Развој догађаја на плану регионалне безбедности. Мада се у блиској будућности Сједињене Државе неће суочити са себи равним противником, постоји могућност да регионалне силе развију потенцијале довољне за угрожавање стабилности у регионима изузетно значајним за интересе Сједињених Држава. То се посебно односи на Азију, која постепено постаје регион подложен војном надметању великих размера. Дуж широког лука нестабилности који се протеже од Блиског истока до североисточне Азије, у том региону постоји нестална мешавина регионалних сила у успону и у паду. Владама неких земаља тог региона прети збацивање од регионалних или екстремистичких унутрашњих политичких снага или покрета. Многе државе имају велике војне снаге и поседују потенцијал за развијање или набавку оружја за масовно уништавање.

Одржавање стабилне равнотеже у Азији биће комплексан задатак. Постоји вероватноћа да ће се у том региону појавити војни конкурент са изванредном базом ресурса. Источноазијско приобално подручје – од Бенгалског залива до Јапанског мора – посебно је проблематично подручје. На азијском војишту удаљености су огромне. Густина базирања америчких снага и етапна инфраструктура мање су него у другим значајним регионима. Такође, Сједињене Државе су мање сигурне у могућност приступа објектима у том региону. Зато се предност даје обезбеђивању додатних споразума о приступу и инфраструктури, као и развијању система способних за дуготрајна дејства на великим удаљеностима с минималном подршком базираном на војишту.

Сједињене Државе и њихови савезници и пријатељи и даље ће зависити од енергетских ресурса Блиског истока, региона у којем неколико држава представља конвенционални војни изазов, а многе настоје да набаве – или су већ набавиле – хемијско, биолошко, радиолошко, нуклеарно и разорно оружје (*chemical, biological, radiological, nuclear and enhanced high explosive weapons – CBRNE*). Те државе развијају балистичке ракетне потенцијале, подржавају међународни тероризам и повећавају војна средства да би спроводиле присилу над државама које су пријатељи Сједињеним Државама и да би онемогућиле приступ америчким војним снагама у тај регион.

С очигледним изузетком Балкана, у Европи је мир. Централно-европске државе се све више интегришу са Западом и политички и економски. Постоји прилика за сарадњу са Русијом. Она није конвенционална војна претња великих размера за Северноатлантски савез. Са Сједињеним Државама Русија има неке заједничке безбедносне проблеме, укључујући осетљивост на нападе балистичким ракетама регионалних агресора, опасност од случајног или неовлашћеног лансирања стратегијског оружја, и опасност од међународног тероризма. Па ипак, Русија, истовремено, следи неколико политичких циљева који су супротни интересима Сједињених Држава.

Док на западној полулопти углавном влада мир, постоји опасност да се кризе или побуне, нарочито у регији Анда, прошире изван граница, дестабилизују суседне државе и угрозе економске и политичке интересе Сједињених Држава.

Повећавање изазова и претњи са територија слабих и неуспешних држава. Недостатак способних или одговорних влада у многим земљама широм Азије, Африке и западне полулопте ствара плодно тле за ангажовање недржавних актера у трговини дрогом, тероризму и другим активностима које се шире преко граница.

Неспособност неких држава да управљају својим друштвима, чувају своје наоружање и спречавају да њихове територије служе као уточишта терористима и криминалним организацијама такође може да буде претња стабилности у неколико региона и постављати захтеве снагама Сједињених Држава. Стање у неким државама, укључујући неке са нуклеарним оружјем, показује да потенцијалне претње могу да израсту из слабости влада исто као и из њихове снаге.

Ширење моћи и војних могућности недржавних актера. Напади на матичну територију Сједињених Држава у септембру 2001. године показали су да су терористичке групе мотивисане и да поседују потенцијале за извођење разорних напада на територију, грађане и инфраструктуру Сједињених Држава. Те групе често подржавају државе спонзори или уживају уточиште и заштиту држава, мада неке имају средства и могућности да изводе операције без спонзорства тих држава. Поред тога, због наглог ширења технологије *CBRNE* оружја по-

стоји опасност да би у будућим терористичким нападима могло да се користи такво оружје.

Развијање и одржавање регионалних безбедносних аранжмана. Савези САД са другим државама, као и широк опсег билатералних безбедносних односа, чине средиште америчке безбедности. Сједињене Државе имају непревазиђен успех у стварању регионалних безбедносних аранжмана. Поред тога, Сједињене Државе су демонстрирале изузетну способност за стварање коалиција држава за супротстављање одређеним изазовима, као у случају инвазије Ирака на Кувајт. Та способност биће изванредно важна за реаговање на догађаје из септембра 2001. године. Безбедносни аранжмани и коалиције чине изванредну комбинацију стварне и потенцијалне моћи која омогућава Сједињеним Државама и њиховим партнерима да учине заједничким циљем обликовање стратегијске сцене, заштиту заједничких интереса и промовисање стабилности.

Све разноврснији извори и непредвидљивост локација сукоба. Те тенденције стварају геополитичку ситуацију која је све комплекснија и непредвидљива. За разлику од периода „хладног рата“, када су главне конкурентске географске регије биле тачно дефинисане, у садашњем периоду већ је наметнута потреба за америчком војном интервенцијом или активношћу на свим континентима и против разних противника. Сједињене Државе неће моћи да развију своје војне снаге и планове само за супротстављање одређеном противнику у одређеној географској области. Уместо тога, могле би да буду присиљене да интервенишу у неочекиваним кризама против противника са разноврсним могућностима. Штавише, те интервенције могу да буду велики оперативни изазов у удаљеним регионима с урбаним окружењем или другим сложеним теренима и у различитим климатским условима.

Основне војнотехничке тенденције. Технологија се у војној сфери развија исто тако брзо као што велике промене преобликују цивилни сектор. Комбинација научних достигнућа и глобализације трговине и комуникација подстакла је неколико тенденција које знатно утичу на одбрамбену стратегију Сједињених Држава.

Веома брз напредак војних технологија. Постојећа револуција у војним пословима могла би да промени начин извођења војних операција. Технологија веома брзо напредује у области сензора, обраде информација, прецизног вођења итд. Због тога постоји опасност да би државе које су непријатељски расположене према Сједињеним Државама могле знатно да повећају своје могућности увођењем широко доступних готових технологија у своје системе оружја и оружане снаге. Сједињене Државе би револуцијом у војним пословима могле да обезбеде многе предности и продуже садашњи период своје војне супериорности. Да би се искористиле предности револуције у војним пословима потребни су не само технолошке иновације него и развој

оперативних концепција, организационо прилагођавање и обука и експериментисање ради трансформисања војних снага земље.

Све већа пролиферација CBRNE оружја и балистичких ракета. Свеприсутност пролиферације у ери глобализације повећала је доступност технологија и стручњака потребних за креирање војних начина упућивања изазова Сједињеним Државама и њиховим савезницима и пријатељима. У оквиру тога је и ширење CBRNE оружја и средстава за њихово ношење ка циљу, као и усавршеног конвенционалног оружја. Темпо и размера пролиферације балистичких ракета нарочито су премашили раније обавештајне процене и указују на то да би ти изазови могли да се повећавају брже него што је очекивано. Слично томе, револуција у биотехнологији вероватно ће повећати опасности од биолошког рата.

Појава нових арена за војно надметање. Напретком технологије ствара се могућност да се надметања развију у космосу и кибернетичком простору. Космичка и информациона дејства постала су кичма умрежених, веома раширених комерцијалних цивилних и војних могућности. Због тога постоји вероватноћа да контрола космоса – коришћење космоса и онемогућавање противника да га користи – постане основни циљ будућег војног надметања. Слично томе, државе ће вероватно развити офанзивна информациона дејства и бити присиљене да одреде ресурсе за заштиту од ремећења (било физички, било преко кибернетичког простора) веома значајне информационе инфраструктуре.

Све већа могућност за погрешне прорачуне и изненађење. Наведеним војнотехничким тенденцијама ствара се све већа могућност за погрешне прорачуне и изненађење. Последњих година, Сједињене Државе је изненађивала брзина којом су друге државе напредовале у развоју оружја за масовно уништавање и балистичких ракета. Сједињене Државе у будућности вероватно неће моћи прецизно да предвиде колико ће успешно друге државе да искористе револуцију у војним пословима, колико ће брзо потенцијални или стварни противници усвајати CBRNE оружја и балистичке ракете или како ће се развијати надметање у космосу и кибернетичком простору.

Нови оперативни изазови

Наведене геополитичке и војнотехничке тенденције умногоме ће изменити облик будућег безбедносног окружења. Противници Сједињених Држава имаће могућности које су недостајале претходним противницима. У одбрамбеној стратегији Сједињених Држава мора се узети у обзир потреба да се снаге трансформишу да би се супротставиле неким оперативним изазовима који су саставни део садашњих безбедносних тенденција. Ти изазови и пратећи скуп оперативних ци-

лева детаљно су истражени у делу Стварање војске Сједињених Држава за 21. век овог извештаја.

Стање у војсци Сједињених Држава

Обезбеђење интереса и циљева Сједињених Држава упркос изазовима будућег безбедносног окружења јесте основна проба за одбрамбену стратегију и оружане снаге. Мада су војне снаге Сједињених Држава – укључујући целокупне снаге с активном и резервном компонентом и Националном гардом – и даље најбоље обучене, најбоље опремљене и најспособније на свету, постоје значајни проблеми који умањују тренутну предност Сједињених Држава. Ти изазови утичу на готовост и темпо људства и јединица, на веће системе оружја оружаних снага и на одбрамбену инфраструктуру.

Истурене снаге Сједињених Држава и снаге „у првим борбеним редовима“ веома су обучене и спремне, али су друге оперативне јединице мање спремне. Током последње деценије Министарство одбране Сједињених Држава одржавало је готовост снага „у првим борбеним редовима“, али због ограничења буџета друге јединице нису постигле потребне нивое готовости. На пример:

– смањена готовост нераспоређених ваздухопловних снага на носачима авиона све више отежава враћање тих ваздухопловних снага на потребне нивое готовости када су распоређене;

– војсци Сједињених Држава стално недостају стратегијски транспортни авиони. Тај недостатак је погоршан сталном малом готовошћу транспортних авиона *C-5*, чија је просечна стопа способности за обављање задатака током последњих пет година била приближно 60 одсто. Тај ниво готовости је око осам одсто испод мирнодопских циљева у погледу учинка за тај авион;

– готовост јединица највећег приоритета у КоВ Сједињених Држава одржавана је на рачун самосталних јединица изван састава дивизија и јединица резервне компоненте и институционалне (основне) армије;

– јединствена америчка супериорност у обуци слаби, што се нарочито види у старењу инфраструктуре и опреме америчких полигона за обуку.

Претерани оперативни захтеви који се постављају снагама негативно су утицали на састав војске. По завршетку „хладног рата“ оружане снаге су смањиване, али су повећавани захтеви који су им постављани. Један од показатеља повећаног оперативног темпа било је све веће ослањање на резервну компоненту. Висок темпо операција, комбинован са сталном потребом за радницима у приватном сектору, неповољно се одразио на могућност оружаних снага да регрутују квалитетне људе и да их задрже више година.

Мада је конкуренција јаке привреде отежала задржавање људи, видови оружаних снага суочавају се са додатним персоналним проблемима, који су последица наведеног смањивања људства. Због смањеног пријема током већег дела тог десетогодишњег периода видови ОС морају дуже да задржавају људство него у прошлости да би се правилно попуњавали у будућности.

Квалитет живота у војсци је изванредно значајан за задржавање припадника вида и његове или њене породице. Недавни прегледи Министарства указују на то да постоје два основна разлога због којих припадници војске напуштају или размишљају о напуштању војске – основна плата и одвајање од породице. У садашњем саставу официра нижих чинова има пропорционално више ожењених и удатих него икада раније. Исто тако, у браковима веома великог дела ожењених официра нижих чинова запослена су оба супружника, па оружане снаге морају не само да задрже свог припадника него и његову или њену породицу. Одвајање од породице због дуготрајног распоређивања има велики утицај на одлуку породице о остајању у војсци.

Министарство одбране мора да регрутује, обучи и задржи људе широког профила и здравог расуђивања потребне за суочавање са динамичним изазовима 21. века. Поседовање креативног, веома мотивисаног војног и цивилног особља, на свим нивоима, значајан је предуслов за постизање успеха. Усавршена технологија и нове оперативне концепције не могу у потпуности да се искористе уколико Министарство нема високо квалификован и мотивисан рочни састав и официре који не само да могу да раде на тим технички високо развијеним системима већ и ефикасно да командују у веома комплексном војном окружењу у будућности.

Цивилна радна снага Министарства одбране такође мора да се трансформише да би се суочила с изазовима будућности. Све више цивила ближи се годинама за пензионисање. Осим тога, због смањивања људства током последњих година, у Министарству одбране тежиште није било на томе да се у Министарство доведу млади талентовани људи и развију тако да попуне командна места. То се нарочито односи на младе људе оспособљене за решавање новонасталих научних и технолошких потреба.

Притиском да се одржи готовост за задатке у ближој будућности такође је ограничена могућност Министарства одбране да обнови снаге. На крају „хладног рата“ Министарство је донело одлуку да смањи рачуне за набавку и имало је системе набављене осамдесетих година 20. века. Мада су се трошкови набавке повећали последњих година, оно је и даље на историјски ниским нивоима. Последица тога је чињеница да се многи већи системи приближавају крају експлоатационог века. Због тога долази до смањења стопе готовости за обављање задатака, повећања трошкова експлоатације и фрустрације да се стара опрема одржи у оперативном стању. Последица је смањење готовости снага.

Одбрамбена инфраструктура такође трпи због недовољног финансирања и запостављања. То су докови, аеродромске писте и хангари, који се користе за подршку борбеним снагама Сједињених Држава, зграде у којима ради особље Министарства одбране и стамбени фонд у којем станују припадници војске и њихове породице, као и простор за обуку. Ти објекти се обезбеђују на два начина: одржавањем и обнављањем. Последњих година буџет за одржавање објеката задовољавао је само 75–80 одсто потреба. Последица тога је пропадање објеката и нагомилавање недовршених радова на поправкама који се процењују на више од 60 милијарди долара. Обнављање снага и средстава такође је недовољно финансирано. Док приватни сектор замењује или модернизује објекте у просеку једанпут у 57 година, одбрамбена инфраструктура много заостаје за тим нормама. На пример, за 2001. годину стопа замене инфраструктуре износи 192 године. Због тога инфраструктура пропада и све се мање може користити за војне потребе. Та ситуација се мора променити. Ако се одржавање и обнављање постојећих објеката буде и даље занемаривало, преостала инфраструктура неће моћи да се користи за подршку борбеној готовости. Исто тако, још теже ће моћи да се задржи радна снага која ради и живи у условима испод стандарда.

Министарство одбране не може да трансформише снаге тако да се ухвате у коштац са сутрашњим опасностима по безбедност ако не реши и данашње изазове. Министарство одбране мора да обрне тенденцију опадања готовости у многим оперативним јединицама, селективно обнови снаге и заустави пропадање све старије одбрамбене инфраструктуре.

Стратегија одбране

Стратегија одбране Сједињених Држава служи националним циљевима мира, слободе и просперитета. Дипломатски и економски напори се улажу ради промовисања тих циљева на глобалном плану и подстицања демократије и слободних тржишта. Одбрамбена стратегија је у функцији одбране слободе Сједињених Држава и њихових савезника и пријатеља. Она помаже да се осигура мирно међународно окружење, које омогућава остваривање других циљева.

Циљеви одбрамбене политике

Министарство одбране је развило нови стратегијски оквир за одбрану нације и обезбеђење постојаног мира. Тај оквир је изграђен на основу четири циља одбрамбене политике:

- гарантовања сигурности савезницима и пријатељима;
- одговарања од будућег војног надметања;

– одвраћања присиле и претњи усмерених против америчких интереса;

– наношења одлучујућег пораза сваком противнику уколико не успе одвраћање.

Гарантовање сигурности савезницима и пријатељима. Сједињене Државе не могу да се повуку из света. Присуство америчких снага у прекоморским земљама један је од најдубљих симбола обавезаности Сједињених Држава савезницима и пријатељима. Америчка војска има изванредно значајну улогу у пружању гаранције савезницима и пријатељима да ће Сједињене Државе поштовати своје обавезе и бити поуздан безбедносни партнер. Тиме што су вољне да употребе силу за властиту одбрану и за одбрану других, и што истичу заједничке циљеве, Сједињене Државе доказују своју решеност и постојану намеру, као и кредибилитет своје војске, да истрају у својој одговорности и испуне своје обавезе. Ради постизања тих циљева војска Сједињених Држава ће се залагати за сарадњу везану за безбедност са савезницима и пријатељским државама. Основни циљ те сарадње Сједињених Држава биће помоћ савезницима и пријатељима да створе повољну равнотежу војне моћи у најзначајнијим подручјима света да би одвратиле агресију и присилу. Безбедносна сарадња је значајно средство за повезивање стратегијског правца Министарства одбране са стратегијским правцима америчких савезника и пријатеља.

Одговарање од будућег војног надметања. Помоћу своје стратегије и акција Сједињене Државе утичу на природу будућих војних надметања, каналишу претње и компликују војне планове потенцијалним противницама у будућности. Добро усмереном стратегијом и политиком могу, према томе, да се одврате друге земље од започињања будућих војних надметања. Сједињене Државе могу да испоље такав утицај кроз спровођење истраживачких, развојних, испитних и демонстрационих програма. Оне то могу учинити одржавањем или повећавањем предности у главним областима војних могућности. С обзиром на доступност усавршене технологије и система потенцијалним противницима, за њихово одговарање од таквих подухвата биће потребно и да Сједињене Државе експериментишу са револуционарним оперативним концепцијама, могућностима и организационим аранжманима и да у војсци подстичу развој културе за прихватање иновација и ризика. Да би имала ефекат одвраћања, та комбинација техничких, експерименталних и оперативних активности мора да има јасно стратегијско тежиште. Да би се обезбедило то тежиште потребни су нови процеси и организације у оквиру војног естаблишмента.

Одвраћање од присиле и претњи усмерених против америчких интереса. Одвраћању треба да се приступа с више аспеката, па су потребне снаге и могућности које обезбеђују председнику више војних варијаната за одвраћање од агресије или било каквог облика присиле.

Тежиште се посебно ставља на мирнодопске потенцијале за одвраћање на истуреним положајима у критичним подручјима широм света. За такав приступ неопходно је да се повећају могућности истурено распоређених и стационараних снага, заједно са глобалном обавештајном активношћу, ударним³ и информационим снагама и средствима, да би се агресија или присила одвратили са само скромним појачањем снагама изван војишта. Повећање обавештајних могућности је посебно важно, јер те снаге и средства обезбеђују снагама Сједињених Држава изванредно значајне информације о намерама, плановима, бројном стању и слабостима противника. За нови приступ одвраћању потребне су и нуклеарне снаге које могу да изводе прецизне ударе по фиксним и покретним циљевима у целокупној дубини противникове територије, активне и пасивне системе одбране и брзо распоредиве и издржљиве снаге које могу да нанесу одлучујући пораз сваком противнику. Коначни аспект одвраћања, о којем се не говори у *Четворогодишњем прегледу одбране*, већ у *Прегледу нуклеарног статуса*⁴ (*Nuclear Posture Review*), односи се на могућност офанзивног нуклеарног реаговања Сједињених Држава.

Ако одвраћање не успе, нанети одлучујући пораз сваком противнику. Снаге Сједињених Држава морају одржавати способност да испуњавају уговорене обавезе и нанесу пораз упркос свим напорима противника да Сједињеним Државама, њиховим савезницима и пријатељима наметну своју вољу. Снаге Сједињених Држава морају да одржавају способност да на основу директива председника наметну вољу Сједињених Држава и својих коалиционих партнера свим противницима, укључујући државе и недржавне ентитете. Такав одлучујући пораз могао би да подразумева и промену режима противничке државе или заузимање иностране територије док не буду постигнути стратегијски циљеви Сједињених Држава.

Стратегијска начела

Наведени циљеви одбрамбене политике подржани су скупом међусобно повезаних начела. Циљеви одбрамбене политике биће остварени само посвећивањем велике пажње и ангажовања сваком од тих начела. Та начела садрже суштину одбрамбене стратегије Сједињених Држава.

³ Под термином „ударни“ у овом извештају подразумева се природа војних циљева који желе да се постигну, а не коришћено оружје. Ударне могућности могу да обухватају не само прецизне нападе с великих удаљености авионима или ракетама него и одговарајуће организоване нападе копнених снага, војнопоморску ватру и друге могућности, зависно од околности, а нарочито комбинацију тих могућности.

⁴ Преглед нуклеарног статуса одобрава Конгрес и треба да се појави у децембру 2001. године. У њему ће бити описана величина, структура и статус нуклеарних снага Сједињених Држава и њихов допринос одвраћању у наредним деценијама.

Сједињене Државе се суочавају са светом у којем се промене дешавају све већом брзином. Стално се појављују нови изазови, а дугогодишње претње трају. Министарство одбране мора временом да се припреми за будуће изазове и да у сваком тренутку дочекује постојеће старе претње. Због припрема за будућност и захтева који се постављају у садашњости Сједињене Државе треба да уравнотеже ризике везане за сваки од њих. Пошто су ресурси увек ограничени, мора се направити тежак избор с узимањем у обзир ширег опсега ризика него што је то било неопходно у прошлости. Неки од тих ризика, као што је могућност већег рата, већ су познати. Други ризици: могућности терористичких дејстава са масовним жртвама, кибернетички рат или рат са *CBRNE* оружјем, нису тако добро схваћени. Помоћу *QDR*, Министарство је развило нову стратегију одбране и пратећи оквир управљања ризицима, а у току је израда нових мера извођења да би се боље управљало ризицима са којима се суочавају Сједињене Државе и да би се задовољили циљеви одбрамбене политике.

Приступ заснован на могућностима

Нова стратегија одбране гради се на основу концепције преласка на приступ одбрани „заснован на могућностима“. Та концепција одражава чињеницу да Сједињене Државе не могу поуздано знати која ће држава, група држава или недржавни актер бити претња америчким виталним интересима или интересима њихових савезника и пријатеља у наредним деценијама. Могуће је, међутим, предвидети потенцијале које би неки противник могао да употреби да би изводио присилу над њиховим суседима, одвратио Сједињене Државе да предузму акције у одбрану својих савезника и пријатеља или да би директно напао Сједињене Државе или њихове распоређене снаге. Модел заснован на могућностима – модел који је усредсређен више на то како би противник могао да се бори него на то ко би противник могао да буде и где би могло доћи до рата – проширује стратегијску перспективу. Због њега је потребно да се утврде могућности америчке војске за одвраћање или поражавање противника, који ће се ослањати на изненађење, обмањивање и асиметрично ратовање да би постигли своје циљеве. Због преласка на снаге засноване на могућностима Сједињене Државе треба да се усредсреде и на нове прилике које се због извесних могућности могу временом пружити њиховој војсци да превладају претње у вези са недозвољавањем приступа или онемогућавањем коришћења неког подручја, укључујући коришћење усавршеног сензорског откривања на даљину, прецизан удар са великих удаљености и трансформисане маневарске и експедиционе снаге и системе.

Одбрана државе од напада јесте основ стратегије. Као што показују трагични септембарски терористички напади, потенцијални противници ће настојати да угрозе гравитационе центре Сједињених Држава, њихове савезнике и њихове пријатеље. Када је америчка војска повећала способност да пројектује моћ на велике даљине противници су запазили релативну осетљивост матичне територије Сједињених Држава. Сада стављају веће тежиште на развој могућности за директно угрожавање Сједињених Држава да би се властитим стратегијским ефектима супротставили њиховим оперативним предностима. Према томе, стратегијом одбране враћа се тежиште на одбрану Сједињених Држава и њихових копнених, морских, ваздушних и космичких прилаза. Значајно је да се сачува начин живота Сједињених Држава, њихове политичке институције и извор њихове могућности да пројектују одлучујућу војну моћ на прекоморска подручја. С друге стране, способност пројектовања моћи на велике удаљености помаже у одвраћању претњи усмерених на Сједињене Државе и, када је потребно, онеспособљавању, ометању или уништавању непријатељевих структура са даљине.

Јачање савеза и партнерства

Савези Америке са другим земљама и односи везани за безбедност гаранција су америчким савезницима и пријатељима. Осим тога, њима се заустављају непријатељи Сједињених Држава и присиљавају да размисле. Ти односи стварају заједницу држава посвећену заједничким намерама. Стратегија одбране заснива се на напорима да се ојачају савези и партнерства Америке и да се развију нови облици безбедносне сарадње. Америчко ангажовање у тим безбедносним аранжманима јача безбедност савезника и пријатеља Сједињених Држава. Слично томе, као што се могло видети након терористичких напада на Сједињене Државе, позивање НАТО-а на чл. 5 показује обавезивање партнера Америке на колективну одбрану, што јача и безбедност Сједињених Држава. Ти безбедносни односи, који се међусобно појачавају, потпора су политичке стабилности на којој се гради просперитет цивилизованих нација. Осим тога, ти аранжмани се заснивају на схватању да једна нација може да буде сигурна код куће само ако је вољна и способна да допринесе ефикасним безбедносним партнерствима у иностранству.

Потреба да се ојачају савези и партнерства има специфичне војне импликације. Наиме, снаге Сједињених Држава треба да се обучавају и дејствују заједно са савезницима и пријатељима у миру онако

како би дејствовали у рату. То подразумева повећање интероперабилности и мирнодопских припрема за коалиционе операције, као и повећање учешћа савезника у активностима као што су здружена и комбинована обука и експериментисање.

Одржавање повољне регионалне равнотеже

У стратегији одбране тежиште је и на одржавању повољне војне равнотеже у критичним географским подручјима. Одржавањем такве равнотеже Сједињене Државе могу да осигурају мир, шире слободу и пружају гаранције савезницима и пријатељима. Оне могу да утичу на то да потенцијалне противнике скупо кошта одлука да се упусте у опасне форме војног надметања. Најзад, оне могу да убеду потенцијалне противнике да трошкови и последице непријатељских дела против интереса Сједињених Држава далеко превазилазе користи.

Развој широког распона војних могућности

За стварање знатне предности у основним функционалним подручјима војног надметања (на пример, пројекција моћи, космос и информације) биће потребно да се развија и одржава распон главних војних могућности којима ће се надвладати садашњи изазови, штитити од будућих претњи и одвраћати од њих. Као надградња на садашњу супериорност конвенционалних снага Сједињених Држава, тај распон ће обухватити могућности за вођење информационих операција, обезбеђивати приступ удаљеним војиштима, бранити од претњи Сједињеним Државама и савезничкој територији, и штитити америчке снаге и средства у космосу. Такође, користиће се предности Сједињених Држава у супериорним технолошким иновацијама, њихове супериорне космичке и обавештајне могућности; софистицирана војна обука и способност да интегришу у синергистички спој широко распоређене војне снаге ради извођења веома комплексних здружених војних операција.

Трансформисање одбране

На крају, према стратегији одбране, неопходна је постепена трансформација војске и естаблишмента одбране Сједињених Држава. Трансформација је у средишту новог стратегијског приступа. Руководећи органи Министарства одбране признају да настављање са „рутином“ у Министарству није добро решење с обзиром на ново стратегијско доба и унутрашње и спољне изазове са којима се суочава америчка војска. Без тих промена постојећи програм одбране ће временом само постати скупљи за одржавање и прокоцкаће се многе

могућности које су Сједињеним Државама сада доступне. Без трансформације, америчка војска неће бити оспособљена да се суочи са новим изазовима. Истовремено, не би било мудро да се целокупне снаге трансформишу одједном. Мора се наћи равнотежа између потребе да се суочи са постојећим претњама и да се снаге временом трансформишу. Према томе, Министарство одбране се обавезује да предузме дуготрајан процес трансформације – заснован на јасним циљевима – и јачање иноваторског духа својих људи, уз приправност да се ухвати у коштац са заосталим претњама.

Помак парадигми у планирању снага

Руководећи цивилни и војни кадар Министарства одбране прихватио је задатак планирања снага потпуно свестан потребе да се временом обезбеди више војних варијаната у целокупном оперативном спектру него што их има сада и да се обезбеде снагама Сједињених Држава средства за правовремено прилагођавање изненађењу. Према новој замисли, величином и структуром снага треба да се обезбеде:

- одбрана Сједињених Држава;
- одвраћање од агресије и присиле у критичним регионима;
- брзо наношење пораза агресорима у већим истовременим сукобима, уз остављање председнику могућности да затражи одлучујућу победу у једном од тих сукоба, укључујући и могућност промене режима или запоседања територије;

- извођење ограниченог броја ванредних операција мањих размера.

На тај начин, Министарство одбране ће одржавати довољну способност за генерисање снага и стратегијску резерву за ублажавање ризика. Та нова замисао, којом се подржава стратегија одбране, има у основи четири елемента.

Прво, ново тежиште је на јединственим оперативним захтевима у вези с одбраном Сједињених Држава, а одбрана Сједињених Држава поново је првенствени задатак Министарства.

Друго, таквим приступом је умерено средиште планирања снага Сједињених Држава са оптимизације за сукобе у два одређена региона (североисточна и југозападна Азија) на стварање мноштва могућности за испуњење бројних захтева и на функционалном и на географском плану. Тај приступ планирању одговара стратегији заснованој на могућностима која је већ скицирана у тексту. Он је усредсређен више на то како би се противник могао борити, него на то ко би противник могао да буде или где би до рата могло да дође. Помак је у преумеравању планера на све веће могућности које би противници могли да имају или да развију. Биће потребно да планери дефинишу војне циљеве везане за наношење пораза у случају агресије или присиле у разним потенцијалним сценаријима, поред конвенционалних

инвазија, преко граница. Потребно је да се идентификују, развију и уведу у употребу и средства и системи којима се, на постојећем нивоу снага, могао обавити сваки задатак уз прихватљив ниво ризика, који одређују органи Националне команде.

Треће, нова замисао служи као мост од садашњих снага, заснованих на претњи и могућности вођења два већа сукоба на војишту, ка будућим трансформисаним снагама. Сједињене Државе ће наставити да испуњавају своје обавезе широм света, укључујући и југозападну и североисточну Азију, и да одржавају способност да поразе снаге које су изазвале агресију у две критичне области истовремено. Сједињене Државе не одустају од планирања могућности за учешће у два истовремена сукоба. Напротив, Министарство одбране у потпуности мења концепцију планирајући победу у целом спектру могућих сукоба.

Четврто, у новој замисли су први пут узети у обзир број и природа задатака који су стварно дати оружаним снагама. За разлику од претходних замисли, које су се односиле на величину снага, према новој замисли изричито се тражи да величина снага буде толика да служи за одбрану матичне територије, одвраћање на истуреним положајима, ратне задатке и извођење ванредних операција мањих размера. Као резултат тога, овом замисли ће се боље објаснити потребе у снагама изазване истуреним присуством и питањима везаним за ротирање снага. Такође, већа пажња ће се посветити потребама за средствима и снагама за обављање веома захтевних задатака са малим бројем људи (*low-density/high demand – LD/HD*), затим снагама које то омогућавају (на пример, транспортни ваздухоплови), као и питањима комбиновања активних и резервних снага.

Одбрана Сједињених Држава

Највећи приоритет војске Сједињених Држава јесте одбрана нације од свих непријатеља. Сједињене Државе ће одржавати довољне војне снаге да штите становништво, територију и најзначајнију одбрамбену инфраструктуру од напада који долазе изван граница Сједињених Држава, како је предвиђено америчким законом. Снаге Сједињених Држава ће обезбедити стратегијско одвраћање и противваздушну и противракетну одбрану, те пружати подршку у вези са обавезама Сједињених Држава према *NORAD*-у. Поред тога, компоненте Министарства одбране одговорне су, према америчком закону, да пружају подршку цивилним органима власти, како им се наложи, при отклањању последица природних несрећа и несрећа које изазива човек, те догађаја везаних за дејство *CBRNE* оружја на територији Сједињених Држава. Најзад, америчка војска ће бити приправна да реагује на одлучан начин на акте међународног тероризма почињене на територији Сједињених Држава или територији неког савезника.

Сигурност америчких грађана код куће може да се обезбеди само кроз ефикасну сарадњу многих савезних министарстава и агенција и државних и локалних органа власти који су одговорни за безбедност матичне територије. Улоге, задаци и одговорности многих организација и агенција које учествују у националној приправности морају да буду јасно одређени кроз интегрисан међуагенцијски процес. Тим процесом руководиће Уред за безбедност матичне територије (*Office of Homeland Security*), који је одговоран за надзор и координацију свеобухватне националне стратегије за чување Сједињених Држава од тероризма и за одговоре на све нападе до којих може доћи.

На сваки инцидент први ће, највероватније, реаговати они који су најближи догађају – локално особље за спровођење закона и реаговање у хитним случајевима. Према разноврсним агенцијама укљученим у реаговање на терористичке нападе од 11. септембра 2001. на Светски трговински центар и Пентагон било је јасно да Министарство одбране није и не може да буде само одговорно за безбедност матичне територије. Оно мора да институционализује дефиниције безбедности матичне територије, њене одбране и цивилне подршке, и да реши питања командних односа и одговорности у својим оквирима. То ће Министарству омогућити да идентификује и одреди улоге и задатке у вези с безбедношћу матичне територије и да испита импликације у погледу ресурса. Министарство одбране мора да се ангажује у интегрисаном међуагенцијском процесу, у којем ће се, опет, обезбедити начини да се одреде снаге и неопходни ресурси за задовољавање безбедносних потреба наше матичне територије. Министарство одбране мора да јача своју способност да ради са организацијама ангажованим на питањима безбедности матичне територије да би спречили претње, штитили од њих или реаговали на претње усмерене против територије Сједињених Држава. Оно ће посебно ставити тежиште на противтерористичку обуку свих који први реагују на савезном, државном и локалном плану, ослањајући се на могућности резервних снага и Националне гарде.

Припремање снага за безбедност матичне територије може да наметне потребу промене у структури и организацији снага. На пример, у вези са ревизијом потреба на плану националне приправности, која је у току и коју је покренуо потпредседник Сједињених Држава, Министарство одбране ће и даље испитивати улоге и дужности својих активних и резервних снага да би се осигурало да оне буду правилно организоване, обучене, опремљене и у таквом стању да обезбеђују ефикасну одбрану Сједињених Држава. Јасно је да су америчким снагама, укључујући Обалску стражу Сједињених Држава, потребна ефикаснија средства, методи и организација за обављање тих задатака. Као део тог истраживања, Министарство одбране ће испитати потребу за установљавањем функције новог јединственог борбеног ко-

манданта ради помоћи у решавању комплексних интерагенцијских питања и обезбеђивањем једног војног команданта за усмеравање војне подршке.

Одбрана Сједињених Држава, које чине најзначајнију оперативну базу за америчке војне активности широм света, биће најбитнија компонента ангажовања Министарства одбране на плану трансформације. Основна компонента ће бити интегрисање заштитних механизма (на пример, противобавештајна активност, безбедност, заштита инфраструктуре и гарантовање сигурности информација). Сједињене Државе морају нарочито да повећају своје способности за заштиту посебно важне инфраструктуре, поготову инфраструктуре којом се обезбеђују превоз и складиштење нафте и гаса, информације и комуникације, банкарство и финансије, електрична енергија, превоз, снабдевање водом, хитне интервентне и владине службе.

Одвраћање на истуреним положајима

Као глобална сила, Сједињене Државе имају важне геополитичке интересе широм света.

Према новој замисли Министарства одбране у вези с планирањем, неопходно је одржавање *регионално обликованих снага*, истурено стационираних и распоређених у Европи, североисточној Азији, обалском делу источне Азије и на Блиском истоку, одосно у југозападној Азији, да би гарантовале сигурност савезницима и пријатељима, супротставиле се присили и одвраћале од агресије против Сједињених Држава, њихових снага, савезника и пријатеља.

Када тај приступ стратегији и планирању снага буде реализован, Сједињене Државе ће ојачати свој статус на плану одвраћања на истуреним положајима. Временом, њихове снаге биће све више обликоване тако да одржавају повољну регионалну равнотежу заједно са америчким савезницима и пријатељима и, где је то неопходно, гарантоваће сигуран приступ снагама другог ешелона. Главни циљ рада на трансформацији биће повећање могућности истурених снага Сједињених Држава, чиме ће се повећати њихов ефекат одвраћања и, вероватно, омогућити прераспоредивање снага које су сада одређене за појачање при обављању других задатака.

Безбедносна сарадња служиће као значајно средство за повезивање стратегијских директива Министарства одбране са директивама савезника и пријатеља. Министарство ће усредсредити своје мирнодопске прекоморске активности на безбедносну сарадњу ради стварања повољне равнотеже војне моћи у критичним регионима и ради одвраћања од агресије и присиле. Посебан циљ Министарства одбране на плану безбедносне сарадње биће осигурање приступа, интероперабилности и сарадње на плану обавештајне активности, уз истовреме-

но повећање броја опција које су пре сукоба на располагању за супротстављање претњама са присилом, за одвраћање од агресије или за вођење рата под условима Сједињених Држава.

Веће борбене операције

Снаге Сједињених Држава и даље ће бити способне да предузимају веће борбене операције на глобалном плану и обучаваће се да буду ефикасне у различитим борбеним условима и географским окружењима. Тежиште ће бити на способности да брзо дејствују када су изазване и да обезбеде одлучујућу победу у време, на месту и на начин који одреди председник.

Што се тиче планирања, америчке снаге ће и даље бити способне да истовремено брзо неутралишу нападе на савезнике и пријатеље Сједињених Држава на било која два војишта. Борбене операције биће структуриране тако да онемогуће нападе непријатеља у целој дубини територије, поново успоставе повољне војне услове у региону и створе прихватљиве политичке услове за престанак непријатељстава. Поред тога, снаге Сједињених Држава ће, помоћу конвенционалних или асиметричних средстава, укључујући и *CBRNE* оружја, онеспособити агресора за присилу над другима. Америчка војска ће се борити са истурених положаја за одвраћање непосредно расположивим снагама, укључујући могућности за прецизне ударе са великих удаљености унутар и изван војишта, као и маневарске снаге које се могу брзо распоређивати.

Америчке снаге биће способне да, на основу директиве председника Сједињених Држава, нанесу одлучујући пораз противнику на једном или два војишта на којима изводе веће борбене операције, да наметну вољу Америке и уклоне сваку будућу претњу. Та могућност обухватиће и способност запоседања територије или постављања услова за промену режима, ако им буде тако наложено.

Ванредне ситуације мањих размера

Нови приступ у планирању обавезује Сједињене Државе да одржавају и припремају своје снаге за дејства у ванредним ситуацијама мањих размера у доба мира, по могућности заједно са савезницима и пријатељима. Трајање, учесталост и интензитет таквих ванредних ситуација, као и број потребног људства, могли би да варирају. Министарство ће изричито планирати тако да обезбеди ротациону базу (већу базу снага која ће обезбеђивати снаге распоређене на истуреним положајима) која ће подржавати дуготрајно ангажовање у ванредним ситуацијама у подручјима која су изузетно значајна за интересе Сједињених Држава. Та дуготрајна ангажовања ће, у ствари, постати део њихове могућности за одвраћање на истуреним положајима.

Штавише, Министарство ће обезбедити довољан број специјализованих снага и обезбедити могућности да никако не преоптерети елементе тих снага када су ангажоване у дејствима у ванредним ситуацијама мањих размера.

Садашње снаге

Структура садашњих снага – и активних и резервних компонента – база је из које ће Министарство развити трансформисане снаге за будућност. Процена структуре садашњих снага, приказана у прегледу у даљем тексту, обављена је на основу неколико различитих сценарија заснованих на новој стратегији одбране и замисли величине снага. За могућност тих снага оцењено је да садрже умерен оперативни ризик, мада извесне комбинације сценарија са вођењем рата и дејстава у ванредним ситуацијама мањих размера садрже велики ризик.

Копнена војска

Дивизије (активне/Национална гарда)	10/8
Активни оклопни/лаки извиђачки пукови	1/1
Појачане самосталне бригаде (Национална гарда)	15

Ратна морнарица

Носачи авиона	12
Авиопукови (активни/резервни)	10/1
Специјалне групе за амфибијска дејства	12
Ударне подморнице	55
Површински бојни бродови (активни/резервни)	108/8

Ратно ваздухопловство

Активни ловачки сквадрони	46
Резервни ловачки сквадрони	38
Резервни сквадрони ПВО	4
Бомбардери (борбено кодирани)	112

Морнаричкодесантне снаге (три морнаричкодесантне експедиционе армије)

Дивизије (активне/резервне)	3/1
Авиопукови (активни/резервни)	3/1
Групе за позадинско обезбеђење снага (активне/резервне)	3/1

Када су снаге Сједињених Држава трансформисане у прошлости започет је процес основне трансформације ради одржавања војних предности Сједињених Држава, задовољавања посебно значајних оперативних циљева и доминирања будућим војним надметањима.

Министарство одбране покренуло је амбициозну трансформацију војних снага Сједињених Држава ради суочавања са таквим изазовима. Када тај подухват на плану трансформације буде сазрео – и ка-

да буду остварени знатно већи војни резултати у сваком сегменту снага – Министарство одбране ће истражити додатне могућности за пре-структурирање и реорганизацију оружаних снага.

Да би подржало ту стратегију, Министарство одбране ће се и даље ослањати на снаге резервне компоненте, а да би осигурало правилну употребу резервних компонената, сачиниће свеобухватан преглед комбинације активне и резервне компоненте, организације, приоритетних задатака и пратећих ресурса. У том прегледу ће се као база користити недавне процене резервне компоненте, у којима је укључено на њене нове намене у одбрани Сједињених Држава, у ванредним ситуацијама малих размера и у већим борбеним операцијама.

Преоријентација глобалног статуса војске Сједињених Држава

У другој половини 20. века Сједињене Државе су развиле глобални систем прекоморских војних база првенствено да би задржале агресију Совјетског Савеза. Америчко присуство у прекоморским земљама непосредно се подударало с интересима Сједињених Држава и могућим опасностима по те интересе. Међутим, присуство у прекоморским земљама, пре свега у западној Европи и североисточној Азији, не одговара новом стратегијском окружењу, у којем су амерички интереси глобални и јављују се потенцијалне опасности у другим подручјима света.

Приликом преоријентације таквог статуса морају се узети у обзир нови изазови, посебно претње за спречавање приступа или коришћења неког подручја. Нове комбинације истурено стационираних и распоређених снага с могућношћу тренутног ангажовања; глобално расположиве извиђачке, ударне и командно-управљачке снаге и средства; могућности за информационе операције и брзо распоредиве, веома убојите и издржљиве снаге, које могу доћи са положаја изван војшта, имају потенцијал да знатно мултипликују истурене стациониране снаге, укључујући и снаге за форсирани упад. Један од циљева промена глобалног статуса јесте да се истурене снаге учине способним за наношење брзог пораза војним и политичким циљевима противника са само скромним појачањем. Да би се противнику нанео одлучујући пораз, вероватно ће, чак и након трансформације, бити потребно знатно појачање.

Трансформисање глобалног статуса америчке војске почиње с развојем нових начина одвраћања од сукоба. Одвраћање ће у будућности и даље умногоме зависити од способности истурено стационираних и истурено распоређених борбених и експедиционих снага, укључујући снаге за насилан упад, заједно са брзо распоредивим потенцијалима које америчка војска има по целом свету. Снаге Сједи-

њених Држава морају да поседују широк опсег офанзивних и одбрамбених потенцијала, којима могу, суочени с одлучним противницима, укључујући и оне с асиметричним ратним средствима, остварити стратегијске и оперативне циљеве. Министарство одбране ће спроводити нове начине одвраћања који нису само опасност за војне снаге и друга значајна средства противника, него обезбеђују и већу заштиту савезницима и пријатељима у кризи због својих могућности (на пример, противракетни системи одбране, одбрамбене информационе операције и противтерористичка дејства).

Могућности и снаге смештене на континенталном делу Сједињених Држава и у космосу јесу изванредно значајан елемент овог новог глобалног статуса. Ударни авиони великог домета и снаге за специјалне операције допуна су истуреним снагама која се може одмах ангажовати, чиме се постиже ефекат одвраћања у миру. Нови облици одвраћања, са тежиштем на стратегијским и оперативним ефектима које потенцијали Сједињених Држава могу нанети противнику, могу да садрже глобално распоређене могућности и снаге за брз и прецизан удар по мобилним и фиксним циљевима на разним удаљеностима.

Један од циљева преоријентације глобалног статуса јесте да се истурене снаге учине способним да брзо поразе војне и политичке циљеве противника са само скромним појачањем. Основни захтеви за ту преоријентацију јесу нове комбинације истурено стационираних и распоређених снага које се могу одмах ангажовати; експедиционе снаге и снаге за форсиран упад; глобално расположива средства за извиђање, ударна дејства и командовање и управљање; информационе операције; снаге за специјалне операције и брзо распоредиве, веома убојите и издржљиве снаге које могу доћи са положаја изван војишта. Да би се противнику нанео одлучујући пораз, вероватно ће, чак и након трансформације, бити потребно знатно појачање.

На основу промена у међународном безбедносном окружењу, новог стратегијског приступа Министарства одбране и трансформисане концепције одвраћања, глобални војни статус Сједињених Држава биће преоријентисан да:

- развије систем базирања који обезбеђује већу флексибилност у посебно важним подручјима света, тежиште на додатним базама и пунктовима изван западне Европе и североисточне Азије;
- обезбеди привремени приступ објектима у иностраним земљама који омогућавају снагама Сједињених Држава да изводе обуку и вежбе и када немају сталне полигоне и базе;
- прерасподели снаге и опрему на основу потреба регионалног одвраћања;
- обезбеди довољну мобилност, укључујући превоз ваздушним путем, превоз морским путем, претходно распоређивање на положаје, инфраструктуру базирања, алтернативне тачке искрцавања и нове

логистичке концепције операција, ради извођења експедиционих операција на удаљеним војиштима против противника наоружаних оружјем за масовно уништавање и другим средствима која спречавају приступ снагама Сједињених Држава.

Сходно томе, Министарство је донело следеће одлуке:

– министар за КоВ убрзаће увођење истурено стационараних „прелазних бригадних борбених група“ (*Interim Brigade Combat Teams – IBCTs*) ради јачања одвраћања и повећања могућности стратегијског реаговања Сједињених Држава на глобалном плану. У договору са својим европским савезницима, Сједињене Државе предвиђају да би једна *IBCT* требало да буде стационарана у Европи до 2007. године. Поред тога, министар за КоВ истражиће опције за повећање могућности копнених снага у Персијском заливу;

– министар за Ратну морнарицу повећаће присуство борбених група носача авиона у западном Пацифику и истражиће опције за матично базирање у том подручју три додатна површинска бојна брода, као и подморница са вођеним крстарећим ракетама (*SSGNs*);

– министар за Ратно ваздухопловство ће развити планове за повећање базирања у случају ванредних ситуација на Тихом и Индијском океану, као и у Персијском заливу. Такође, обезбедиће довољну етапну инфраструктуру за попуну горивом и логистику ради пружања подршке дејствима у подручју Персијског залива и западног Пацифика;

– министар за Ратну морнарицу развиће нове концепције претходног распоређивања на положаје на мору, веома брз превоз морским путем и нове амфибијске могућности за поморскодесантне снаге. Осим тога, развиће опције за померање неке претходно распоређене опреме поморскодесантних снага на води из Медитерана ка Индијском океану и Персијском заливу да би могли боље да реагују на ванредне ситуације на Блиском истоку. У договору са савезницима и пријатељима Сједињених Држава, министар за Ратну морнарицу истражиће могућност обуке за поморскодесантне снаге за ратовање у приобалном појасу у западном Пацифику;

– Министарство одбране ће предложити промене у размештају средстава снага за специјална дејства по целом свету ради усклађивања са новим регионалним тежиштима у стратегији одбране;

– Сједињене Државе ће задржати своје посебно важне базе у западној Европи и североисточној Азији које могу да послуже и додатно као чворишта за пројекцију снага у будућим ванредним ситуацијама у другим подручјима света.

Стварање војске Сједињених Држава за 21. век

Да би се остварили циљеви стратегије одбране, потребно је да се трансформишу оружане снаге Сједињених Држава. Трансформација

настаје као резултат нових приступа оперативним концепцијама и могућностима, употребе старих и нових технологија, и нових облика организације који омогућавају ефикасније предвиђање нових стратегијских и оперативних изазова и прилика за које су претходне методе вођења рата застареле или споредне. Трансформација може да укључује основну промену облика војних дејстава, као и потенцијалну промену њихових размера. Она може да обухвати замену једног облика рата другим, као што је фундаментална промена начина на који се рат води у ваздушном простору, на копну и на мору. Може и да укључује појаву нових врста рата, као што је оружани сукоб у новим димензијама борбеног простора.

Трансформација има интелектуалну, социјалну и технолошку димензију. Да би до ње дошло, обично су потребне фундаменталне промене у концептуализацији рата, као и у организационој култури и понашању. У почетној фази трансформације само мали део снага се стварно трансформише. Међутим, мале трансформисане снаге са критичном масом пробојних могућности могу да произведу несразмерне стратегијске ефекте. Пошто трансформација много зависи од правца којим се крене, избор који се направи данас може да ограничи или повећа могућност сутрашњег избора.

Да би подржало рад на трансформацији и да би подстакло иновације и експериментисање, Министарство ће установити нови уред, који ће бити одговоран директно министру или заменику министра одбране. Начелник Управе за трансформацију процениће рад војних министарстава на плану трансформације и промовисати колективан рад, уз предлог мера за интегрисање садашњих активности на трансформацији.

Да би још више олакшали трансформацију, војна министарства и војне агенције развиће планове токова трансформације који садрже специфичне временске рокове за развој јединствених могућности по видовима неопходних за испуњење шест критичних оперативних циљева описаних у даљем тексту.

Оперативни циљеви

Промене војних могућности, без обзира на то колико су пожељне из других разлога, не могу све да се трансформишу. Сврха трансформације јесте да одржи или повећа предност војске Сједињених Држава суочене с потенцијалним несразмерним променама у стратегијском окружењу. Трансформација мора, према томе, да буде усредсређена на нове стратегијске и оперативне изазове и прилике које они стварају. Шест изузетно важних оперативних циљева чине средиште напора Министарства одбране везаних за трансформацију:

- заштитити посебно важне оперативне базе (матична територија Сједињених Држава, снаге у иностранству, савезници и пријатељи) и савладати *CBRNE* оружја и средства за њихово упућивање ка циљу;
- обезбедити информационе системе који су нападнути и извести ефикасне информационе операције;
- пројектовати и обезбеђивати снаге Сједињених Држава на већим удаљеностима у условима забране приступа или немогућности коришћења подручја и отклонити претње забране приступа и коришћења подручја;
- онемогућити непријатељу да нађе уточиште обезбеђивањем сталног осматрања, праћења и брзог напада коришћењем бројних ударних средстава прецизног дејства, комбиновањем потенцијала за дејство из ваздушног простора и са копна, по посебно важним мобилним и фиксним циљевима на разним удаљеностима и у свим временским и теренским условима;
- повећати могућности и отпорност космичких система и подржати инфраструктуру;
- користити предности информационе технологије и нових концепција за развијање интероперабилне, здружене архитектуре *C4ISR* (*command, control, communication, computers, intelligence and reconnaissance* – командовање, управљање, комуникације, рачунари, обавештајна активност и извиђање) и могућности које се односе на здружену оперативну слику која се може обликовати.

Оружане снаге Сједињених Држава најодговорније су за заштиту америчке матичне територије од напада, што је и основни задатак резервних компонената. Будући противници ће сасвим сигурно имати нова средства помоћу којих ће претити Сједињеним Државама. Нека од тих средстава могу поуздано да се идентификују, укључујући нове терористичке технике; балистичке и крстареће ракете; оружје за масовно уништавање, укључујући усавршено биолошко оружје, и оружје за масовно нарушавање система, као што је информациони рат против изузетно значајне информационе инфраструктуре. Други начини, као они коришћени у нападима на Сједињене Државе 11. септембра 2001, могу да буду изненађење. Морају се развијати системи одбране против познатих и нових опасности. Нови приступи реализацији раног упозоравања на нове претње имају велики приоритет.

Све већа зависност друштва и војних снага од усавршених информационих мрежа ствара нове слабе тачке и прилике. Потенцијални противници могли би да искористе те осетљивости помоћу оружја с усмереном енергијом или за нападе на рачунарске мреже. Појава тих нових инструмената за вођење рата снагама Сједињених Држава такође ствара прилике за извођење некинетичких напада.

Будући противници могли би да поседују средства за неутралисање великог дела наших садашњих могућности за пројектовање војне моћи у прекоморска подручја. Масовни напади балистичким и крста-

рећим ракетама могли би да омету или одгоде приступ војске Сједињених Држава прекоморским базама, аеродромима и лукама. Усавршеним системима ПВО могао би да се онемогући приступ у непријатељев ваздушни простор свим авионима, осим оним са малим демаскирајућим знацима. Војне и комерцијалне космичке могућности, радари за осматрање иза хоризонта, те беспилотне летелице са малим демаскирајућим знацима могли би да омогуће потенцијалним противницима да осматрају велико подручје и прате и циљају америчке снаге и средства. Противбродске крстареће ракете, усавршене дизел-подморнице и усавршене мине могле би да угрозе способност америчких војнопоморских и амфибијских снага да дејствују у приобалним водама. За супротстављање тим претњама морају се развити нови приступи пројектовању моћи.

Противници ће, такође, настојати да постигну предност кориштењем стратегијске дубине. Мобилни системи балистичких ракета могу да се лансирају са веће удаљености, што усложњава проблеме у вези с онемогућавањем приступа или спречавањем коришћења неког подручја. Потенцијали за ометање у коришћењу космоса, као што су ласери базирани на земљи, могу да буду смештени дубоко у територији противника. Сходно томе, основни циљ трансформације јесте развијање средстава којима ће се онемогућити да потенцијални противници нађу уточиште. За то ће вероватно бити потребан развој и набавка издржљивих потенцијала за стално осматрање, прецизне ударе и маневрисање на различитим дубинама подручја којима је онемогућен приступ.

Поред настојања да користе космос у властите сврхе, будући противници ће вероватно желети и да онемогуће несметан приступ космосу. Средства за осматрање и ометање у космосу, ласери базирани на земљи, и сателити за снимање најситнијих детаља све су доступнији. Основни циљ трансформације није, према томе, само да се обезбеди способност Сједињених Држава да користе космос за војне сврхе него и да се, према потреби, онемогући противнику да то чини.

Најзад, нове информационе и комуникационе технологије омогућиће умрежавање веома распрострањених здружених и комбинованих наменских снага и обезбедиће да се такве снаге боље обавесте о ситуацији (и о снагама пријатеља, и о снагама противника) него у прошлости. Информациона технологија има огромне могућности за довођење до максимума ефикасности америчких мушкараца и жена у униформи.

Стубови трансформације

Трансформација није крајња тачка. Приступ Министарства одбране трансформацији ослања се на четири стуба:

– јачање здружених операција преко штабова сталних здружених наменских снага, побољшаног здруженог командовања и управљања, заједничке обуке и политике проширеног присуства здружених снага;

– експериментисање са новим приступима ратовању, оперативним концепцијама и могућностима, те организационим замислима, као што су сталне здружене снаге, кроз ратне игре, симулације и вежбе на терену, с тежиштем на изазовима и приликама које се тек појављују;

– коришћење обавештајних предности помоћу вишенаменских снага и средстава за прикупљање обавештајних података, глобално осматрање и извиђање, и појачано искоришћавање и дистрибуцију;

– развој трансформационих могућности кроз заступљенију науку и технологију широког опсега, селективно повећање набавке и иновације у процесима Министарства одбране.

Јачање здружених операција

Да би се боље суочило са будућим ратним изазовима, Министарство одбране мора да развије способност да интегрише борбене организације са снагама које су у могућности да брзо реагују на догађаје до којих долази уз мало или никакво упозорење. Те здружене снаге морају да буду такве да се њихова величина може сразмерно прилагодити и да се могу према задатку обликовати у модуларне јединице, што би омогућило борбеним командантима да се ослоне на одговарајуће снаге које могу да одврате или поразе противника. Те снаге морају да буду веома добро мрежно повезане с органима за здружено командовање и управљање, и морају да буду способније него садашње снаге за интегрисање у комбиноване операције.

Такве здружене снаге биће коришћене за управљање кризама, предупређивање сукоба и вођење борбених операција. Оне морају да буду лакше, убојитије, већих маневарских способности, отпорније и способне за брже распоређивање и употребу на интегрисан начин. Такође, морају да буду способне не само да изводе операције у ратреситом и рашчлањеном борбеном поретку него и да изведу форсиран упад у окружење у које је приступ онемогућен или у област са забраном коришћења.

Командовање и управљање здруженим и комбинованим снагама

За будуће војно реаговање тражиће се брзо кретање и интегрисање здружених и комбинованих снага. Да би операције биле успешне, биће потребна флексибилна, поуздана и ефикасна архитектура здруженог командовања и управљања која обезбеђује флексибилност ма-

невра и правовремено обезбеђује и штити снаге Сједињених Држава на целокупном бојишту.

Таква структура командовања и управљања здруженим снагама мора да постоји у здруженој команди и да се протеже надоле до оперативних компонената служби. Она мора да буде умрежена да би обезбедила да сви буду обавештени о ситуацији на бојишту. Морају да је подржавају, уз одговарајућу доктрину, тактику, технику и поступке, високо обучене оперативне снаге. Што је најважније, она мора да развија и јача здружену професионалну културу, а тај захтев је значајан изазов служби (мора се узети у обзир и у програмима здружене обуке и стручног образовања). Здружени систем командовања и управљања – како информације које теку кроз мрежу, тако и опрема на којој почива – мора да буде безбедан и заштићен од информацио-них операција или других напада противника.

Снагама Сједињених Држава потребна је способност да комуницирају не само међусобно него и са другим владиним агенцијама и савезницима и пријатељима. За такву интероперабилност здружених и комбинованих снага потребне су снаге које могу сместа да се „укључе“ у здружене оперативне системе на бојишту (командовање и управљање, обавештајна активност, ватрена подршка, логистика итд.) и ефикасно деловати. Тим снагама су потребни компатибилни системи с интероперабилним стандардима, доктрином, тактиком, техникама и поступцима.

Да би се пружила подршка командовању и управљању здружених и комбинованих снага и обезбедила заједничка релевантна оперативна слика борбеног простора, Министарство ће појачати интероперабилне комуникације од једног до другог краја ради сигурног планирања и операција. Те комуникације ће омогућити опште познавање ситуације и интеграцију здружених маневарских и ватрених дејстава, као и обавештајне активности. Они морају да буду интероперабилни кроз све компоненте и обликовани за операције у коалицији са другим земљама. Способност коју обезбеђује та мрежа и њене апликације омогућиће снагама за брзо реаговање да планирају и обављају задатке брже од непријатеља и да користе тактичке прилике.

Штаб сталних здружених наменских снага

Да би појачало здружене операције, Министарство ће током неколико наредних месеци направити предлоге за установљавање прототипа штаба сталних здружених наменских снага (*Standing Joint Task Force – SJTF*). Циљ је да се штаб *SJTF* установи у свакој регионалној борбеној команди. Он ће обезбеђивати једнаке, стандардне оперативне поступке, тактику, технике и техничке системске захтеве, уз могућност премештања стручњака између команди.

Штаб *STJF* имаће стандардизовану здружену архитектуру *CAISR* која обезбеђује заједничку релевантну оперативну слику борбеног простора за здружене и комбиноване снаге. Сем тога, имаће механизме за интегрисани логистички систем, који може да реагује и обезбеђује ратницима лак приступ неопходној подршци без додатних захтева у вези с превозом и инфраструктуром. Штаб *SJTF*, такође, користиће прилагодљиве инструменте за планирање задатака који омогућавају снагама Сједињених Држава да дејствују у оквиру противничког циклуса доношења одлука и да реагују на променљиве услове борбеног простора.

Сталне здружене наменске снаге

Министарство ће, осим тога, испитати опције за установљавање сталних здружених наменских снага (*SJTF*). Организације *SJTF* посебно ће се усредсредити на изузетно важне оперативне циљеве који су већ описани у тексту. Оне ће настојати да развију нове концепције за коришћење асиметричних војних предности Сједињених Држава и синергије здружених снага. Намена тих концепција биће узимање у обзир потенцијала за постизање знатно већих војних могућности са нижим укупним нивоима људства.

Једна опција обухватаће план за *SJTF* за конвенционални напад на већој удаљености, без упозорења, по фиксним и мобилним циљевима у разним дубинама. Такве *SJTF* посветиле би се једном од веома важних оперативних изазова будућности – развоју могућности да непрекидно лоцирају и прате мобилне циљеве на свакој удаљености и изведу на њих брз и прецизан напад. За решавање тог питања биће потребне боље обавештајне могућности, укључујући системе базиране у свемиру, додатну обавештајну активност људских извора и системе у ваздушном простору који могу да лоцирају и прате покретне циљеве и те информације пренесу ударним снагама и средствима. Биће потребна способност за извођење удара без упозорења из ваздушног простора, са мора, на копну и кроз космос и кибернетички простор. Такође, потребно је да се те снаге увежу у мрежу ради довођења до максимума њихових комбинованих ефеката.

Установљавање сталних здружених наменских снага за конвенционални удар на већој удаљености, без упозорења, обезбедило би организациона средства за постизање умрежених могућности. Те сталне здружене наменске снаге могле би да служе као претходница трансформисане војске будућности. Оне би могле да предузму експерименталне вежбе када буду на располагању нове технологије и одмах постигну оперативну корист.

Да би се управљање министра одбране доделом здружених снага и средстава за одвраћање и вођење рата појачало из свих војних министарстава, *QDR* тражи да се установи политика здруженог присуства. Та нова политика би била надоградња на постојећу политику глобалног присуства војнопоморских снага, али би обухватила и ротирајуће снаге свих војних видова које су присутне у прекоморским земљама.

Установљавањем политике здруженог присуства повећаће се могућности и флексибилност истурено стационараних снага Сједињених Држава и помоћи у решавању ризика у управљању снагама. Та политика ће установити нивое присуства ваздухопловних, копнених и војнопоморских снага у стабилним условима у изузетно важним регионима широм света. Она ће синхронизовати распоређивање америчких снага и олакшати интервидовску размену за потребе присуства и одвраћања. Такође, омогућиће бољу координацију свих снага Сједињених Држава на плану готовости и темпа операција.

Обезбеђивање снага

Да би се обезбедило да Министарство трансформише своје логистичке потенцијале, спровешће мере за ефективније и ефикасније обезбеђивање снага. У одређеним областима ће се значајно побољшати процес распоређивања и убрзане примене инструмената за потребе одлучивања у логистици. Министарство одбране мора убрзати и интегрисање логистичких послова, редуковати логистичке захтеве и смањити трошкове логистике. Поред тога, процене осетљивости индустрије и развој планова обезбеђивања за најкритичније системе оружја и раније коришћена убојна средства помоћи ће да се осигура ефективно обезбеђивање снага.

Експериментисање за потребе трансформације

Да би се одабрала најпогоднија решења за нове оперативне изазове, у стратегији одбране користиће се војне вежбе и експерименти. Током прошлог века, војне вежбе и експерименти који су извођени ради усредсређивања пажње на изазове који су настајали и прилике на оперативном нивоу рата били су значајан чинилац за увођење иновација и трансформацију у војсци. Те операције смањују неизвесност у вези с условима будућих сукоба и будућим могућностима. Вежбе и експерименти су изузетно важна фаза у развоју нових врста снага и оперативних концепција које могу да одговоре на нове оперативне изазове и да доминирају над противницима који ефективно користе аспекте променљивог безбедносног окружења.

Вежбе на терену које обухватају експериментисање – и на здруженом и на видовском нивоу – незаменљиво су средство за решавање нових изазова. На пример, у вези с изазовима приликом пројектовања моћи у условима недозвољеног приступа, вежбе на терену и експерименти омогућиће војсци да утврди повољне оперативне концепције за распоређивање снага на војиште и извођење прецизних удара по покретним циљевима на већим даљинама. Даље, те вежбе и експерименти помоћи ће да се одреди да ли је могућ безбедан приступ истуреним базама и да се утврде начини на које ће се операције довољно дуго обезбедити да се могу постићи циљеви Сједињених Држава. Оне ће, такође, помоћи Сједињеним Државама приликом одређивања који ће нови системи и могућности бити потребни, које постојеће системе и могућности треба одржавати и како треба комбиновати нове и наслеђене системе.

Вежбама и експериментима који омогућавају војсци Сједињених Држава да ствара и одржава опције за разне нове могућности умногоме се компликују планови потенцијалних противника. Омогућавајући стварање бројних варијаната за вођења рата, вежбама и експериментима се могу натерати будући конкуренти на незавидан избор. Они могу настојати да развију одговоре на већину или на све америчке могућности и опције, па због тога претерано напрегнути своје ограничене ресурсе, или се могу одлучити за високоризичну опцију усредсређивања својих напора на стварање противтеже за једну или неколико опција вођења рата, због чега би постали осетљиви на друге опције. Када се суоче са том дилемом, потенцијални противници могу увидети да је боље да се уопште и не упуштају у војно надметање.

Снаге Сједињених Држава ослањаће се веома много на ратне игре и симулације за потребе овог програма вежби на терену и експеримената. Ти важни аналитички инструменти могу знатно да побољшају ефикасност вежби на терену због утврђивања перспективних могућности које треба да се преведу у прототип, затим нових елемената снага које би требало установити и оперативних концепција које треба детаљно проценити, што је могуће само на основу вежби на терену. Према томе, ратне игре и симулације имају својствена ограничења у томе колико далеко могу да иду у идентификовању нових облика операција и нових захтева у вези с војним системима.

Током последњих фаза „хладног рата“ оружани видови су инвестирали у један број *hi-fi* инсталација за обуку које су много побољшале вредност обуке на терену. Међутим, сличне инсталације још не постоје за потребе здружене *hi-fi* обуке и експеримената на терену. Министарство одбране ће истражити потребу за установљавање и могућности за здружену обуку и обуку из интероперабилности, укључујући и Здружени национални центар за обуку, као и прилике да се наградe постојеће могућности у центрима видова и на полигонима за

обуку да би се омогућило да се на здруженим трансформационим вежбама и експериментима на терену прикупе информације за вежбе и експерименте видова.

Министарство одбране мора, такође, предузети *hi-fi* трансформационе вежбе и експерименте који се односе на све већи изазов одржавања контроле у космосу или одбране од напада на државну информациону инфраструктуру Сједињених Држава. Министарство одбране ће за те сврхе установити космички пробни полигон. Омогућавање таквих врста вежби биће највећи изазов у раду Министарства одбране на плану трансформације.

За здружене и видовске вежбе на терену које су оријентисане на трансформацију снага одувек је карактеристичан хронични недостатак ресурса. Команда здружених снага мора спровести бар једну већу здружену вежбу за потребе трансформације сваке друге године. Оне би требало у прелазним годинама да као основу за надградњу користе видовске експерименталне вежбе. Штавише, регионални главномандујући би требало да развију план за ротирање додељених снага путем здружене обуке за редовне вежбе и процене. За потребе тог подухвата, Министарство одбране ће размотрити успостављање „здружених супротстављених снага“ и повећање буџета за вежбе Команде здружених снага. Да би се за експериментисање осигурало довољно снага, Команда здружених снага биће овлашћена да сваке године повуче до пет одсто снага базираних у Сједињеним Државама за експерименталне активности у оквиру смерница за темпо и прихvatљиви оперативни ризик.

Резултати тог програма вежби на терену биће повратно унесени директно у процес за одређивање потреба система, доктрине и структуре снага. Праћење програма и давање препорука министру у вези с политиком на основу тих резултата биће важна одговорност начелника Управе за трансформацију снага.

Експлоатисање предности обавештајних података

Стратегија одбране и доктрина Сједињених Држава све више зависе од надмоћности у поседовању информација и доношењу одлука. Информациона надмоћност, опет, умногоме зависи од правовремених, релевантних и свеобухватних обавештајних података. Сада, Сједињене Државе не само да имају јединствене обавештајне могућности, које није достигао ниједан потенцијални противник, него су у току и бројни пројекти за њихово побољшање и проширење. Истовремено, зависност војске Сједињених Држава од информација нема прецедана и све је већа. То је посебно значајно с обзиром на прелазак Министарства на мрежноцентрично ратовање.

Тежња за обавештајним могућностима сигурно ће бити све већа. Пошто потенцијални противници схватају значај информационе су-

периорности за стратегију и операције Сједињених Држава, теже да остваре сличне могућности. Да би парирали америчким конвенционалним војним могућностима, они спроводе и асиметричне стратегије, укључујући информационе операције, рат у космосу и *CBRNE* оружје. Те асиметричне претње намећу застрашујуће нове обавештајне изазове. Да би ефикасно одговорило, Министарство ће се енергично залагати за нове процесе и процедуре ради бољег искоришћавања постојећих снага и средстава. Истовремено, интензивно ће развијати нове технологије с великим потенцијалом за реаговање на нове претње и захтеве. Посебно је важно да Министарство неће сматрати да се информационим операцијама, обавештајном активности и космичким снагама и средствима просто оспособљавају садашње америчке снаге, него пре да су то централне могућности будућих снага.

Глобална обавештајна активност

Током целокупног „хладног рата“ једнострана природа стратегијске опасности од Совјетског Савеза била је за овабештајну активност Сједињених Држава изванредно стабилан циљ. Сада се од обавештајне активности тражи да политичким и војним лидерима обезбеди стратегијске и оперативне информације о све разноврснијем обиму политичких, војних, командно-руководећих и научних и технолошких питања широм света.

Обавештајни подаци из људских извора. Обавештајна активност људских извора (*human intelligence – HUMINT*) мора да буде оптимална да би се имао приступ и увид у неке од најтежих „циљева“, на пример, терористичке ћелије, отпорне и дубоко укопане циљеве, затворене режиме, планове развоја и распоређивања *CBRNE* оружја. Сједињеним Државама је потребно да повећају могућности обавештајне активности и инструмената прикупљања података путем људских извора не само ради прикупљања бољих *HUMINT* него и да би омогућили боље позиционирање техничких система за прикупљање. Најзад, извештавање о прикупљеним подацима из људских извора мора да се интегрише у приказ познавања ситуације који здруженим снагама обезбеђује визуализацију борбеног простора преко заједничке оперативне слике Глобалног система за командовање и управљање.

Нове технологије. Министарство ће се енергично залагати за развој и експлоатацију технологија којима може знатно да се повећа предност Сједињених Држава у прикупљању, анализи и сигурности обавештајних података. Посебно су значајне:

- технологије малих демаскирајућих особина које могу да се примене на платформама за прикупљање;
- нанотехнологија, која ће дати минијатурне, мобилне и самосталне сензоре који могу да продру у безбедне и удаљене објекте противника;

- побољшана упоредна обрада и квантно рачунање ради обезбеђивања процеса, дешифровања, превода и транскрипције комуникација у реалном времену;
- биометрија за праћење противника и обезбеђивање сигурне верификације аутентичности појединаца који траже приступ мрежи или објекту;
- комерцијалне технологије за даљинско сензорско снимање земље.

Обавештајна активност, осматрање и извиђање

Министарство одбране се залаже за стратегије инвестирања и планове пребацивања финансијских средстава за интегрисану, рентабилну комбинацију беспилотних летелица (*Unmanned Aerial Vehicles – UAV*), платформи са људском посадом, космичких, поморских и земаљских система који одговарају будућим потребама и изазовима на плану прикупљања података. Предузимају се напори да се убрза набавка додатних *UAV* платформи и сензора. Побољшани радарски системи базирани у свемиру (*Space-based Radar – SBR*) такође су потребни да би се обезбедила могућност откривања покретних циљева на великим даљинама са земље и повећале постојеће могућности из ваздушног простора. Комерцијални системи, нарочито сателитске слике, интегришу се у укупне могућности Сједињених Држава у области обавештајне активности, осматрања и извиђања (*intelligence, surveillance and reconnaissance – ISR*).

Сензори. За задовољавање садашњих и будућих захтева потребан је широк опсег сензора за фото-извиђање *IC* уређајима (*Imagery intelligence – IMINT*), извиђање помоћу средстава везе (радио-извиђање) (*signals intelligence – SIGINT*) и електронско извиђање за утврђивање мера и демаскирајућих знакова циља (*measurement and signature intelligence – MASINT*). Сателитским сензорима за *IMINT* треба да се обезбеде дуготрајне могућности. Опрема *SIGINT* потребна је за *UAV* као и за специјализоване сензоре за прикупљање података са бродова да би ухватили сигнале модернизоване радио-фреквенције који потичу од непријатељевих државних и недржавних актера. Обимни напори на модернизацији *SIGINT* из ваздушног простора потребни су да би се обезбедиле могућности прикупљања података у ниским и високим опсезима које не могу да ухвате сада распоређени системи. Мултидисциплинарни опсег *MASINT*-а пружа велике могућности. Развој и распоређивање *MASINT* сензора – нарочито ради узимања узорака хемијских и биолошких средстава и прикупљања података о утврђеним и дубоко укопаним циљевима – изузетно је важно за одржавање војних предности Сједињених Држава.

Заједничка ISR дејства. Структуре за *ISR* морају да сарађују да би пружиле бољу подршку цивилним доносиоцима одлука и командан-

тима ангажованим у планирању и извођењу дејстава. Заједничке централизоване могућности потребне су да би се омогућиле флексибилне и прилагодљиве стратегије, планови и операције, као и брзо размењивање анализа и временски осетљивих информација. Слика спојених информација мора да обезбеди доносиоцима одлука и командантима могућност да у реалном времену пруже подршку операцијама, као и визуализацију оперативног простора. Потребна су средства за доношење одлука и други инструменти да би се развила кохерентна стратегија и план, а затим омогућило доносиоцима одлука да се брзо прилагоде насталим ситуацијама. Такви системи су суштински важни за успостављање *ISR* могућности, која је плодотворна, ефикасна и способна да реагује у здруженим и комбинованим дејствима.

Планирање задатака, обрада, експлоатација и дистрибуција

За будуће војне операције биће потребни приступи којима су обухваћени: планирање задатака, обрада, експлоатација и дистрибуција (*Taskig, Processing, Exploitation, and Dissemination – TPED*), и којима су интегрисане све дисциплине прикупљања, укључујући *IMINT, SIGINT, MASINT, HUMINT* и отворене изворе. Интегрисани *TPED* мора да прихвати нове врсте мултимедијалних, мултиспектралних и мултиизворних информација, укључујући комерцијалне фото-податке. За задовољавање будућих војних захтева суштински је важна могућност да се уграде видео-снимци у реалном времену, интегришу информације добијене из необавештајних извора – као што су слике с авионских радара и комерцијалних сателита – и да се ефикасно експлоатишу системи који дуготрајно и непрестано осматрају. Од будућих *TPED* очекиваће се да пружају подршку вишенаменским ешелонима, укључујући тактичке и националне системе, као и да дејствују у различитим безбедносним доменима. Преласком на интегрисанију архитектуру, са више обавештајних дисциплина и отпорном мрежом, побољшаће се правременост и квалитет обавештајних података који се одnose на одбрану потребних њиховим корисницима.

Будући да скуп циљева постаје све разноврснији и извори прикупљања података све разноликији, за повезивање тих оскудних и савим различитих података поребно је стручно и аналитичко расуђивање. Инвестирати се мора, пре свега, у стварање оспособљене радне снаге и аналитичких инструмената и база података потребних за побољшање подршке планирању.

Развој трансформационих могућности

Основни изазов са којим се суочава Министарство одбране јесте обезбеђивање да снаге Сједињених Држава имају могућности потреб-

не за реализацију нове стратегије одбране и задовољење захтева 21. века. За остварење тог циља неопходно је да Сједињене Државе инвестирају и трансформишу своје снаге и могућности. Ангажовање Министарства одбране у модернизацији састоји се од три главна дела:

- коришћење достигнућа истраживања и развоја да би се осигурало да снаге Сједињених Држава одржавају одлучујуће вођство у технологијама које су изузетно важне за трансформацију;
- спровођење главних иницијатива везаних за трансформацију;
- селективно обнављање наслеђених снага ради задовољавања краткорочних изазова и обезбеђивања краткорочне готовости.

Истраживање и развој

Енергично ангажовање у области истраживања и развоја јесте императив за постизање циљева Министарства одбране на плану трансформације. Министарство мора да одржава јак програм науке и технологије (*science and technology – S&T*) који подржава све веће војне потребе и обезбеђује технолошку супериорност над потенцијалним противницима. За задовољавање циљева трансформације биће потребни и нови информациони системи. Они морају да буду повезани с технолошким достигнућима у другим кључним областима, укључујући невидљиве платформе, беспилотне летелице и паметна поткалибарска убојна средства. Да би се обезбедило основно истраживање у вези с тим могућностима, у *QDR*-у тражи се знатно повећање финансија за *S&T* програм, до нивоа од три одсто годишњих трошкова Министарства одбране.

За време „хладног рата“ програми владе Сједињених Држава били су основни подстрек за истраживања нових технологија, посебно у областима као што су рачунари и материјали. Међутим, сада и у догледној будућности Министарство одбране ће се ослањати на приватни сектор за обезбеђивање водеће улоге у развоју нових технологија. Тако је Министарство одбране започело иницијативу за: а) обраћање приватним предузећима за нове начине пребацивања идеја из лабораторија у оперативне снаге; б) добијање резултата иновација развијених у приватном сектору, и в) спајање, где је то погодно, државног и приватног истраживања. Та „тиха револуција“ је начин да се искористе достигнућа науке и технологије и настави с обезбеђењем технолошке супериорности снага Сједињених Држава.

Упоредо са новим тежиштем на истраживању и развоју, Министарство мора дати већи приоритет одржавању јаког програма тестирања и процењивања, за који ће бити потребни пробни центри и полигони. Мада трансформацијом треба да се обезбеде снагама Сједињених Држава револуционарне могућности, резултати трансформације морају комплетно да се тестирају пре него што буду коришћени.

Том потребом за тестирањем, нарочито за тестирањем могућности за дејства са веома великих удаљености, намеће се обавеза Министарству да одржава и обезбеди полигоне веома добром модернизованом опремом и да решава проблеме заузимања полигона. Жилав програм тестирања и процењивања омогућиће да се будући трошкови набавке максимално врате и, истовремено, повећаће се поверење јавности у набављену војну опрему.

Иницијативе на плану трансформације

Да би се унапредили напори Сједињених Држава на плану трансформације, у новој стратегији одбране утврђују се главни оперативни циљеви за одвраћање од сукоба и извођење војних дејстава. Да би се побољшала веза између стратегије и инвестиција, инвестициони ресурси Министарства одбране биће усредсређени на остварење шест оперативних циљева на следеће начине:

1. *Заштитити оперативне базе код куће и у иностранству и отклонити опасност од CBRNE оружја.* Министарство одбране одржава многе јединствене могућности за ублажавање и решавање последица терористичких напада на америчко тле. Министарство мора да буде приправно да обезбеди подршку државним и локалним властима ако то затражи водећи федерални орган. Министарство одбране побољшава своје програме против тероризма и за заштиту снага. Такође, повећава инвестирање у хемијске и биолошке противмере, укључујући и личну заштиту свог особља. Штавише, Министарство одбране је установило тимове за помоћ цивилима у случају употребе оружја за масовно уништавање састављене од припадника Националне гарде и припадника снага за реаговање у случају биолошко-хемијских инцидената из састава поморскодесантних снага. Ти тимови су у приправности да пруже подршку, ако им се тако нареди. Да би се способност Министарства одбране за обезбеђење такве подршке повећала, у QDR-у тражи се селективно повећање готовости за резервну компоненту копнене војске.

Стална пролиферација балистичких и крстарећих ракета опасност је за територију Сједињених Држава, за америчке снаге у иностранству, на мору и у космосу, те за савезнике и пријатеље Сједињених Држава. Да би се супротставиле тој опасности, Сједињене Државе развијају, као приоритетне, системе противракетне одбране. Интегрисањем система противракетне одбране са другим одбрамбеним и офанзивним средствима очуваће се слобода акције Сједињених Држава, повећати одвраћање ометањем и ублажити ефекти напада уколико не успе одвраћање. Способност обезбеђивања система противракетне одбране у условима недозвољеног приступа или забране коришћења неког подручја биће изузетно важна за гарантовање сигурно-

сти пријатељима и савезницима, заштиту критичних подручја приступа и наношење пораза противнику. Министарство мора да буде правно да обезбеди краткорочне могућности за одбрану од претњи које се брзо појављују и од отпорних потенцијала који се развијају временом.

Министарство одбране је ревидирало тежиште и обновило програм противракетне одбране, прелазећи с приступа „националне“ противракетне одбране на једном положају на широко заснован подухват у области истраживања, развоја и тестирања ради распоређивања слојевитих система противракетне одбране. Те промене програма противракетне одбране омогућиће истраживање многих претходно нетестираних технологија и приступа који ће омогућити стварање система одбране способних за пресретање ракета разних домета и у разним фазама лета. Ти системи одбране помоћи ће да се заштите истурено распоређене снаге Сједињених Држава. Штавише, они ће обезбедити ограничену одбрану од ракетне опасности не само за амерички народ него и за пријатеље и савезнике Сједињених Држава.

2. *Осигурати информационе системе у случају напада и водити успешне информационе операције.* Информационим операцијама се обезбеђују начини да се брзо прикупе, обраде, дистрибуирају и заштите информације. Истовремено, то исто се онемогућује противницима. Такве операције обезбеђују да се утиче на перцепције, одбрани рачунарска мрежа и обављају задаци у нападу, води електронски рат и реализују друга заштитна дејства. Информационе операције су изванредно значајно појачање могућности за трансформисане снаге Сједињених Држава.

У QDR-у наглашава се захтев да Сједињене Државе задрже непревазиђену могућност вођења информационих операција, као и потреба да се појачају могућности Сједињених Држава у тим областима. Министарство одбране мора да развије и интегрисани приступ развоју потреба за интеграционим системима, за набављањем система и програмирањем за снаге сутрашњице. Способност за извођење информационих операција постала је централна надлежност Министарства одбране.

3. *Пројектовати снаге Сједињених Држава и обезбеђивати их на удаљености и у условима недозвољеног приступа и забране коришћења подручја.*

Стратегија одбране заснована је на претпоставци да снаге Сједињених Држава имају способност да пројектују моћ широм света. Сједињене Државе морају да задрже могућност да упућују добро наоружане и логистички обезбеђене снаге на критичне тачке на целој Земљиној кугли, чак у сусрет непријатељу који се супротставља, или на локације на којима не постоји или је пропала инфраструктура за подршку. Да би снаге Сједињених Држава оствариле предност у таквим

ситуацијама морају да буду способне да брзо стигну до нетрадиционалних тачака искрцавања, да заспу масовном ватром узбуњеног непријатеља и да маскирају своје покрете да би обмануле непријатеља и заобишле његове системе одбране. Сходно томе, Министарство одбране мора пажљиво да прати покушаје противника да развије могућности помоћу којих би могао да открије и нападне снаге Сједињених Држава док се приближавају подручјима сукоба или да угрожава важне луке и ваздухопловне базе нападима ракетама и *CBRNE* оружјем.

У *QDR*-у тежиште је на потреби за новим инвестицијама, које би омогућиле снагама Сједињених Држава да неутралишу претње, уз онемогућавање приступа и забрану коришћења подручја, и да ефикасно дејствују у критичним подручјима. Таквим инвестицијама ће се обухватити: обраћање пажње на све већу опасност од подморница, система ПВО, крстарећих ракета и мина; убрзање развоја снага за остварење циљева копнене војске (*Army Objective Force*); повећање пројекције моћи и могућности за форсиран улазак; неутралисање средстава за откривање на великим даљинама; омогућавање напада на великим даљинама и осигурање могућности снага Сједињених Држава да обезбеђују дејства у условима напада хемијским и биолошким оружјем.

4. *Сталним осматрањем, праћењем и брзим нападима онемогућити непријатељу да нађе уточиште.*

Да би се заштитили, непријатељи Сједињених Држава и њихови савезници ће вероватно тражити уточиште – на пример, удаљене терене, сакривене бункере или „штитове“ од цивила. Способност да нађу заштићене непријатељеве снаге, изведу удар на њих и, истовремено, ограниче колатералну штету повећаће моћ Сједињених Држава за одвраћање и пружити председнику више варијаната за реаговање уколико не успе одвраћање. Таквом могућношћу не би се само смањила вероватноћа агресије него би се и обезбедило да органи Националне команде одмах реагују у случају непријатељстава.

За остварење тог циља биће потребно инвестирање у мноштво интервидовских програма. Инвестирање у иницијативе на плану обавештајне активности, осматрања и извиђања (*ISR*) мора се повећати. Такође, мора се ставити тежиште на средства за прецизне ударе са великих даљина, са људском посадом или без ње, на иницијативе у вези с тим за нова убојна средства малог калибра и на способност за неутралисање утврђених и дубоко укопаних циљева.

Министарство одбране ће убрзати конверзију подморница *Trident* на подморнице с вођеним ракетама. Оно ће набавити беспилотне борбене летелице и беспилотне летелице за обавештајну активност, осматрање и извиђање, као што је *Global Hawk* (глобални соко). Такође, повећаће набавку оружја за прецизна дејства.

Снаге за специјалне операције (*Special Operation Forces – SOF*) треба да буду способне за обављање задатака тајним убацивањем у дуби-

ну на великим удаљеностима, као и да имају повећане могућности *CAISR* да би остале у контакту са својим командантима и да би осигурале приступ обавештајним подацима у реалном времену у неколико облика. Тим могућностима обезбедиће се снагама за специјалне операције приступ додатним комуникацијама, обавештајним подацима и ватреним средствима за потребе обављања њиховог задатка дубоко у непријатељевом окружењу и помоћи да се смањи број губитака и повређених у снагама пријатеља. Тим могућностима ће се, такође, повећати стратегијска и оперативна агилност снага за специјална дејства.

5. *Повећати могућности и отпорност космичких система.* Пошто су многе активности које се спроводе у космосу изузетно важне за националну безбедност и економско благостање Америке, способност Сједињених Држава да приступе космосу и да га користе чини витални национални безбедносни интерес. За време кризе или сукоба потенцијални противници могу да прибегну дејству против америчких, савезничких и комерцијалних средстава у космосу као асиметричном начину да се супротставе или смање оперативну ефикасност америчке војске, обавештајне активности, економску и социјалну стабилност и националну вољу. Осигурање слободног приступа космосу и заштита националних безбедносних интереса Сједињених Држава у космосу чине приоритет за Министарство.

Задатак контроле космоса је да се осигура слобода акције у космосу за Сједињене Државе и њихове савезнике и, када се тако наложи, да се онемогући таква слобода акције противницима. Појачано тежиште ће бити стављено на космичко осматрање као основ контроле космоса. Министарство ће се залагати за модернизацију све старије инфраструктуре за осматрање из космоса, појачати структуре командовања и управљања и развити тај систем са нивоа каталогизације и праћења у систем који обезбеђује познавање ситуације у космосу.

Препознајући високотехнолошке мултипликаторе снага које обезбеђују космички системи, *QDR* појачава тежиште на развоју могућности за вођење космичких операција. Осигурање слободног приступа космосу и заштита америчких националних безбедносних интереса јесу кључни приоритети који морају да се одразе на будуће одлуке о инвестирању.

6. *Користити предности информационе технологије и иновационих концепција за развој интероперабилног здруженог CAISR.* Информациона технологија ће обезбедити основу за рад на трансформацији оружаних снага Сједињених Држава за 21. век. Недавно америчко искуство на Косову нагласило је потребу за интероперабилним комуникационим системима великог капацитета који могу брзо да преносе информације путем безбедних канала података, отпорних на ометање, за потребе здружених јединица. У блиској будућности Сједињене Државе морају да развију и варијанте с превазиђеним садашњим и пројектованим ограничењима ширине фреквентног опсега.

Министарство мора да иде у корак са новим комуникационим конфигурацијама и да искористи њихове предности за максимално повећање предности Сједињених Држава у тој области.

Будуће операције неће бити само здружене него ће обухватати и резервне компоненте, цивилне стручњаке и друге савезне агенције и државне организације. Оне ће се, највероватније, изводити у коалицији с другим земљама. Успешност тих операција зависиће од способности Министарства одбране да размењује информације и да оствари и спољну и унутрашњу сарадњу. Интероперабилност, која омогућава здружене и комбиноване операције, јесте основни елемент у свим оперативним и системским архитектурама Министарства одбране. Она мора да обухвати способност да се превазиђу језичке и културне баријере. На основу искуства, склапање система да би се постигла интероперабилност увек је скупо, често не задовољи захтеве везане за задатак и ствара безбедносне проблеме. Бољи приступ је уграђивање интероперабилности на почетку конструисања нових система. Међутим, Министарство ће и даље настојати, тамо где је то рентабилно, да наслеђене системе доведе на стандарде интероперабилности.

На основу разматрања у *QDR*-у, финансирање ће бити усмерено на постизање могућности командовања, управљања, комуникација, рачунара, обавештајне активности, осматрања и извиђања (*Command, Control, Communication, Computer, Intelligence, Surveillance and Reconnaissance – C4ISR*). Неопходно је да се интегришу здружена и комбинована могућност система *C4ISR* да би се обезбедило да се прецизне и релевантне информације брзо прикупљају из разних извора и, затим, безбедно преносе до снага и њихових команданата. Побољшање комуникација мора да буде приоритет за конвенционалне снаге, снаге за специјалне операције и стратегијске снаге Сједињених Држава. Информациона технологија пружа америчким снагама потенцијал да здружене операције воде успешније, са мањим снагама и мањим бројем система оружја.

Да би остварило те оперативне циљеве, Министарство одбране мора да трансформише војну обуку. Промене које ће спровести да би трансформисало обуку упоредо са трансформацијом задатака и снага обухваћене су у три основна начела:

- зауставити пропадање инфраструктуре полигона за обуку Министарства одбране и осигурати да се полигони одржавају и да буду ефикасни и расположиви;

- ревидирати политике и процедуре опремања и логистике да би се тежиште ставило на обуку и правовремено увођење у употребу модерних, потпуно примерених система за обуку;

- користити технологије дистрибуираног учења ради реорганизовања појединачне обуке и обављања посла.

Министарство одбране се ангажовало да трансформише своје снаге за суочавање с изазовима будућности. Та трансформација ће бити спроведена на правовремен и разборит начин. Разборитост нарочито диктира да се наслеђене снаге, изузетно значајне за способност Министарства одбране да неутралише садашње претње, одржавају док траје трансформација. Сходно томе, истовремено са стављањем тежишта на трансформацију, Министарство ће селективно обнављати наслеђене снаге. Тај подухват ће бити и изазов, јер је обнављање свих елемената снага Сједињених Држава од краја „хладног рата“ дуго одлагано. Док су снаге „стариле“ током деведесетих година 20. века, обављено је мало замена. Ако ресурси намењени за обнављање система оружја не буду значајно повећани, структура снага не само да ће и даље старити него ће, што је можда значајније, постати и оперативна и технолошка застарела.

Потреба да се снаге обнове очигледна је због све веће старости садашње структуре снага, нарочито тактичких ваздухоплова. У просеку, ваздухоплови ратног ваздухопловства за постизање супериорности у ваздушном простору у употреби су готово 20 година, што је ниво без преседана. Вишенаменска флота ће такође даље старити, с тим што се процењује да ће просечну старост од 20 година достићи у наредној деценији. Ситуација са другим платформама такође је проблематична, мада није тако драматична као код тактичких ваздухоплова. Све у свему, постоји неопходна потреба за обнављањем наслеђених система заменом, селективном надградњом и продужењем века експлоатације.

Схватајући ту неопходност, Министарство планира да предузме селективну надградњу система као што су тенкови *Abrams*, бомбардери *B-1*, системи бродске самоодбране РМ и возила за амфибијске нападе да би се одржале могућности изузетно важне за обезбеђивање успеха у сваком сукобу у блиској будућности.

*

* *

Министарство одбране мора да превазиђе тенденције из прошлости да би подржало уравнотежен програм одбране који одржава готовост за блиску будућност без занемаривања дугорочних могућности снага. Да би подржало тај циљ, ангажовало се на утврђивању ефикасних решења и смањењу мање релевантних могућности ради ослобађања ресурса који би се реинвестирали у убрзавање напора Министарства у вези с трансформацијом. Војна министарства и војне агенције указаће на знатне проверљиве уштеде да би биле реинвестиране у иницијативе високог приоритета везане за трансформацију.

У условима знатно повећаних захтева повезаних са ратом Америке против тероризма, претходне процене расположивих ресурса за одбрану нису више тачне. Пре напада у септембру 2001. Министарство одбране је планирало постепено повећавање трошкова одбране, праћено приближно одговарајућим повећањем расположивих ресурса реализованих кроз повећање унутрашње ефикасности. У овом критичном тренутку, Министарство одбране прави нове процене потребних финансијских средстава, упоредо с новонасталим војним захтевима. Истовремено, изузетно је важно да не попусте напори Министарства одбране на реализовању унутрашње ефикасности, јер ће сва повећана финансијска средства бити хитно потребна за задовољавање нових одбрамбених захтева нације.

Ревитализација структуре Министарства одбране

Потреба за трансформацијом војних могућности Америке обухвата више од стратегије и структуре снага. Трансформација се не односи само на оно што чини Министарство одбране него и на то како то чини. У истом периоду када се безбедносно окружење померило са структуре „хладног рата“ ка једној од многих и разноврсних претњи, из основа су се променили и могућности и продуктивност савремених послова. Министарство одбране није држало корак са променљивим пословним условима.

Трансформисане снаге Сједињених Држава морају да имају одговарајућу структуру подршке која је агилна, флексибилна и новаторска. То мора да буде структура у којој сваки специјализовани цивилни или војни припадник Министарства одбране може да искористи свој таленат за потребе одбране Америке (тамо где имају ресурсе, информације, инструменте, обуку и слободу да делују).

Трансформисање застареле структуре подршке Министарства одбране основни је корак у реализацији способнијих борбених снага.

– Министарство одбране одржава између 20 и 25 одсто више објеката инфраструктуре него што је потребно за подршку његових снага – уз годишње трошкове веће за три-четири милијарде долара.

– Финансијски системи Министарства одбране стари су неколико деценија и нису добро међусобно повезани, а процеси обрачуна и контроле далеко су од тога да задовољавају стандарде опште прихваћених принципа рачуноводства.

– Пословни процеси и прописи Министарства одбране изгледа да су изграђени тако да спрече сваку грешку. Због тога ти прописи често обесхрабрују упуштање у било какав ризик.

Инфраструктура која треба да се рационализује да би одговарала новој стварности, финансијски системи који ограничавају способност да се види и управља подухватом и процеси који обесхрабрују акцију и разуман ризик у раду обележја су сазрелог посла, који мора да се

трансформише. Мада је амерички бизнис учињен ефикаснијим избегавањем свега сувишног и прихваћени су нови пословни модели који ће реаговати на брзе промене на тржиштима и у технологијама, Министарство одбране заостаје за њим јер нема стратегију за премоштавање да би побољшало своју пословну праксу.

Да би поправило такву ситуацију и покренуло процес ревитализације, Министарство одбране је установило Више извршно веће (*Senior Executive Council – SEC*) на челу са замеником министра одбране, чији су чланови министри видова и подсекретар одбране за набавке, технологију и логистику. То веће ће водити Министарство одбране кроз тежак период промена. Министарство је формирало и комисију за спровођење војне пословне праксе која ће користити спољне стручњаке док Министарство повлачи потезе за побољшање своје пословне праксе.

Да би усмерило те напоре, Министарство одбране увешће програме за поправљање резултата у:

- области подстицања талената да ступе у војну и цивилну службу и остану у њој;
- области модернизовања пословних процеса и инфраструктуре Министарства одбране.

Подстицање талената да ступе у војну и цивилну службу и остану у њој

Оспособљени, талентовани и мотивисани људи чине основ мање, флексибилније структуре подршке. Побољшавање оспособљености постојеће радне снаге и регрутовање, задржавање, обучавање и образовање нових људи морају да имају приоритет. Многе профиле потребне Министарству одбране највише потражује и приватни сектор. Министарство мора да изгради нову компактну творевину са својим ратницима и онима који им обезбеђују подршку – целину која поштује службу, схвата њихове потребе и подстиче их да националну одбрану учине својом животном каријером.

За остварење тог императива у управљању биће потребни јак водећи кадар и новаторско размишљање о томе како привући, мотивисати и платити радну снагу. Биће потребна нова правила за запошљавање и руковођење особљем. Такође, биће потребна већа интеракција са приватним сектором да би се појачао проток људи и знања између та два сектора.

У вези с тим Министарство одбране ће развити план стратегијских људских ресурса за војни и цивилни састав. У том плану ће се утврдити инструменти неопходни за одређивање величине и облика војних и цивилних снага за обезбеђивање одговарајућег броја веома квалитетних професионалаца.

Схватајући промене демографске податке породица припадника Министарства одбране и промене које ће настати као последица овог прегледа, Министарство ће такође испитати постојећи квалитет живота и политику да би било сигурно да они иду у корак са савременим потребама. Потребно је и да влада испуни своје обавезе у финансирању квалитетних програма за обезбеђивање снага. Даље, Министарство ће се позабавити потребом да се управља темпом смењивања људства и побољша војни стамбени фонд.

Да би створило здравствени систем светске класе, Министарство одбране је покренуло свеобухватан преглед свих војних и видовских здравствених органа, активности управљања и програма, и појачало *TRICARE* систем да би осигурало боље управљање и одговорност. Координисани, интегрисани систем здравствене заштите, с одговарајућим ресурсима и побољшаном организационом структуром, осигураће расположивост медицинских потенцијала за активне снаге у ванредним ситуацијама. Здравствене власти добиће и чланови породица и пензионери да би се задовољиле потребе снага и очекивања ширих породица војних лица.

Потреба да се привуче, развије и задржи цивилно особље такође је важна. Многа побољшања у управљању људским ресурсима у приватном сектору нису уведена у цивилни персонални систем Министарства одбране. Што се тиче цивилног особља, приступ у вези с људским ресурсима укључиваће следеће:

- модернизоване технике регрутовања;
- флексибилније приступе проблемима плаћања;
- побољшану обуку и управљање знањем;
- инструменте планирања и управљања каријером.

Модернизовање пословних процеса и инфраструктуре Министарства одбране

Министарство одбране мора да трансформише своје пословне процесе и инфраструктуру да би повећало могућности и креативност запослених и ослободило ресурсе за потребе вођења рата и трансформације војних могућности.

Да би се то остварило, организациона структура Министарства одбране биће рационализована (учињена ефикаснијом) и ослобођена сувишних слојева у организационој хијерархији како би могла да искористи предности брзог протока података и информација. Као и у бизнису, потребно је да се елиминишу целокупне функције. Морају се пробијати границе да би се убрзале промене у целокупној организацији, промовисала сарадња, размењивале информације и најбоља практична искуства и институционализовале промене у целокупном Министарству. И у организационој структури и у војној култури Ми-

нистарство одбране мора да нађе начине да подстиче и награђује борбене снаге, као и особље за подршку иновација и преузимање ризика.

На плану подршке, задатак је да се уклоне слојеви који више нису корисни. Да би то постигло, Министарство ће иницирати следеће:

- рационализацију структуре у врху и смањење сувишних слојева у организационој хијерархији;

- усмеравање ресурса „у власништву“ Министарства на то да буду одлични у областима које директно доприносе вођењу рата;

- модерновање приступа пословним информацијама у целокупном Министарству одбране;

- консолидацију и модернизацију основне инфраструктуре.

Рационализација структуре у врху и смањење сувишних слојева у организационој хијерархији. Министарство одбране ангажује се на смањењу свог целокупног штабног особља за 15 одсто у односу на основу из 1999. буџетске године, како је наведено у одељку 921(б) Националног закона о одобравању одбране за 2000. буџетску годину. Министарство тренутно израђује план у складу са тим циљем. С обзиром на новонастале потребе у вези с америчким ратом против тероризма, свака уштеда остварена таквим смањењима помогла би Министарству да задовољи приоритетније потребе.

Министарство мора, такође, да доведе у ред, консолидује или диференцира функције које се преклапају у кабинету министра одбране, видова и Здруженог генералштаба. Да би то учинило, Министарство одбране ће дати препоруке за отклањање вишкова.

Војна министарства такође процењују промене у структурама својих штабова да би повећала њихову способност да обављају извршне функције са мање особља.

Два важна институционална процеса – систем планирања, програмирања и финансирања (*planning, programming and budgeting system – PPBS*) и процес набавке – стварају знатну количину самонаметнутог државног посла у Министарству. Поједностављивање тих процеса биће у функцији рационализације целокупне организације. Министарство је већ предузело први корак спровођењем паралелног програма и ревизије буџета. Министарство одбране испитаће могућности за потпуно реконструисање начина планирања, програмирања и финансирања. Оно је већ почело да рационализује процес рада Војне комисије за набавке (*Defense Acquisition Board – DAB*), укључујући смањење финансијских средстава за студије и анализе на плану набавке за 10 одсто. Осим тога, укида се 31 од 72 саветодавне комисије за набавке.

Циљ свих тих иницијатива јесте смањење комплексности Министарства одбране која је утицала на повећање релативне величине врховне структуре. У ствари, циљ је да се током наредних пет година знатно повећа однос између „зуба“ и „репа“. Министарство ће успех мерити тако што ће поредити укупан број особља штаба са доларима потрошеним на штаб и особље штаба у односу на борбене снаге.

Усмеравање ресурса „у власништву“ Министарства на то да буду одлични у областима које директно доприносе вођењу рата. Министарство одбране требало би да задржи само оне функције које мора да обавља. Свака функција коју може да обезбеди приватни сектор није у суштини владина функција. Према традицији, „суштина“ се веома лабаво и непрецизно дефинише и сувише често користи као начин заштите постојећих аранжмана.

Током неколико последњих деценија, већина корпорација приватног сектора веома се одлучно удаљила од обезбеђивања већине властитих услуга. Уместо тога, концентрисале су напоре на суштинске функције и послове. Истовремено склопиле су савезе са снабдевачима за мноштво производа и услуга који немају за њих суштински значај. Министарство је експериментисало са том пословном праксом с извесним успехом (на пример, попуна резерви из ваздушног простора, у покрету, на мору, или танкери са цивилном посадом, или исхрана и друге услуге у областима истуреног распореда). За одлучно спровођење тих напора на побољшању продуктивности потребна је већа промена културе Министарства.

Министарство ће проценити све своје функције да би одвојило суштинске и несуштинске функције на основу тога да ли је функција директно потребна за вођење рата. На основу тог прегледа функције ће бити подељене на три широке категорије:

- функције које су директно везане за вођење рата и које најбоље обавља савезна влада. У тим областима Министарство ће инвестирати у процес и технологију да би побољшало учинак;

- функције које су индиректно везане за могућност вођења рата које морају да буду заједничке јавном и приватном сектору. Министарство одбране ће настојати да у тим областима дефинише нове моделе партнерства јавног и приватног сектора ради побољшања учинка;

- функције које нису везане за вођење рата и које најбоље обавља приватни сектор. Министарство ће у тим областима настојати да приватизује целокупне функције или ангажује изворе изван војске за њихово обављање, или да дефинише нове механизме за партнерство са приватним фирмама или другим јавним агенцијама.

У Министарству су већ предузете мере да се ослободи несуштинских обавеза и да их обављају извори изван војске, укључујући и приватизацију војног стамбеног фонда и приватизацију општих услуга за војне објекте. Поред тога, Министарство одбране ће формирати мали тим који ће развити варијанте модела активности агенција или активности на терену, што ће омогућити Министарству да знатно јефтиније остварује све своје потребе.

Војне агенције. Војне агенције су служиле за консолидовање функција заједничких за све оружане видове. Тај процес је обезбедио боље, интегрисаније потребе и модернизовање пословне праксе Министарства. Да би побољшало пословну праксу војних агенција, Мини-

старство одбране ће иницирати преглед агенција ради одређивања њихове ефикасности. Биће развијени правци трансформације војних агенција на основу планираног доприноса агенција Министарству одбране ради постизања најзначајнијих раније наведених оперативних циљева.

Војни фонд обртног капитала. Министарство одбране ће израдити план за повећање ефикасности војног фонда обртног капитала. Фонд је створен као механизам за одређивање цена по којима војни видови добијају робу и услуге од војних агенција. Замисао према којој се за продукте плаћа јесте исправна. Међутим, механизам фонда подводи део елемената (на пример, очекиване трошкове мобилизације) под свој механизам одређивања цена који маскира мирнодопске трошкове излазних продуката.

Модернизовати приступ пословним информацијама у целокупном Министарству одбране. Садашња технологија омогућава прецизан, правовремен ток информација. Слањем тих информација надоле омогућиће се доношење одлука на правом нивоу и, за узврат, подржати рационализација организације и избацивање сувишних слојева из организационе хијерархије. Министарство одбране мора информационе, комуникационе и друге управљачке технологије да одржава на нивоу најбољих, проверених расположивих технологија.

Пословне активности Министарства одбране обухватају финансијске и нефинансијске операције и системе. Нефинансијским пословним операцијама и системима подржавају се послови набавке, здравства, одржавања и снабдевања, као и персонални послови. Међутим, финансијске и нефинансијске операције и системи Министарства нису толико ефикасни да би дали најповољније информације за управљање послом. Да би се тај недостатак исправио, биће потребно мноштво иницијатива.

Биће израђен нацрт за целокупно Министарство (архитектура предузетог посла) којим ће се прописати како ће међусобно деловати финансијски и нефинансијски улазни системи и процеси управљања. Та архитектура ће усмеравати развој процеса и система на нивоу предузетог посла у целокупном Министарству одбране.

Редовне периодичне консултације са главним надзорним органом Сједињених Држава инициране су да би се постигли увид и подршка за побољшање финансијских процеса Министарства одбране. Министарство ће и даље сарађивати с Конгресом ради боље координације надзорне активности у управљању финансијама.

Консолидовање и модернизација основне инфраструктуре. Министарство одбране тренутно има 20–25 одсто већу структуру објекта него што је неопходно за потребе његових снага. Због ограничења буџета у протеклој деценији велики део те инфраструктуре почео је да стари преко прихватљивог нивоа. Долари који су се могли потрошити на веће приоритете у трансформацији користе се за одржавање инсталација које можда више неће бити потребне.

Да би се смањило траћење средстава и неефикасност, објекти се морају обновити тако да се могу користити за подршку у обављању интервидовских задатака. У јулу 2001. године Министарство је најавило „иницијативу за ефикасне објекте“ (*Efficient Facilities Initiative – EFI*) која ће омогућити војсци Сједињених Држава да објекте усклади са снагама, да се супротстави претњама и изазовима новог века и најмудрије искористи ограничен војни долар. При доношењу одлука о објектима, *EFI* осигурава да се приоритет даје ономе што је значајно за војску и усмерава снагу и креативност приватног сектора склапањем партнерства са локалним заједницама. Биће прегледани сви војни објекти, а препоруке ће се заснивати на војној вредности објеката и структури снага.

Сарадњу између председника, Конгреса и војних и локалних заједница подстаћи ће *EFI* ради обезбеђења најуспешније и најефикасније основне структуре за оружане снаге Америке. Она ће локалним заједницама дати значајну улогу у одређивању будуће употребе објеката у њиховој области. Локалним фирмама за обнову градње (под условом да добит буде реинвестирана) бесплатно ће пребацити затворене инсталације и склапати партнерства са локалним заједницама у вези с власништвом, коришћењем и одржавањем преосталих инсталација.

Консолидовањем објеката усмериће се финансијска средства на објекте који су заиста потребни и помоћи ће се да се стопа обнављања оних који остају приближи нивоу од 67 година којем тежи Министарство.

Сужење ланца снабдевања. Реформисањем процеса у ланцу снабдевања амерички послови достигли су, делимично, своју највећу ефикасност и уштеде тако што су укинуте неке фазе и смањени инвентари и трошкови (очишћени су магацини и укинута дистрибуција и други процеси попуне, као „бескорисне“ фазе), Министарство је у последње време имало успеха у смањењу заједничких потрошних средстава и подстицању праксе попут директне испоруке продаваца. Међутим, Министарство и даље одржава велики инвентар који би могао знатно да се смањи применом бројних практичних послова у ланцу снабдевања. Ту би могли да се користе партнери у индустрији задужени за подршку система оружја или друге опреме у току времена експлоатације. Министарство одбране има знатне трошкове за функције које би могли да обављају продавци. Логистиком заснованом на оспособљености и савременим пословним системима могу да се елиминирају многе од тих „бескорисних“ фаза. Министарство одбране ће применити „логистику према оспособљености“ да би сузило ланац снабдевања и повећало готовост већих система оружја и опреме.

Смањење времена циклуса. Свако смањење циклуса доноси повећање ефикасности и смањење трошкова. Индустрија је смислила ка-

ко да сведе просечно време испоруке на период од 24 до 48 сати; државни купац би требало да добије то исто или боље од државног снабдевача. Нивелисањем у приватном сектору требало би да се одреди стандард за државне набављаче, без обзира на то да ли је реч о функцији обраде или плаћању рачуна, пребацивању неког дела из центра за снабдевање или складишта до јединице на терену или спровођењу трансформације од концепције до употребе.

Управљање ризицима

Управљање ризицима је централни елемент стратегије одбране. Оно обухвата уравнотеживање захтева садашњице са припремама за будућност према приоритетима стратегије. Оно подразумева гарантовање безбедности савезницима и пријатељима, одвраћање претњи које садрже присилу и агресију и, када је неопходно, наношење пораза противницима. Оно обухвата одржавање војних предности и развој нових војних надлежности, а истовремено и обесхрабривање будућих војних конкурената.

Током последњих 60 година Сједињене Државе су трошиле просечно осам одсто домаћег бруто производа (*Gross Domestic Product – GDP*) на одбрану; у 2001. години на одбрану је потрошено 2,9 одсто *GDP*. Тенденција да се смањи трошење у периодима без јасне или тачно дефинисане опасности има потенцијалан ефекат стварања ризика због избегавања или одгађања инвестиција у оружане снаге. Због тога, у приступу Министарства процењивању и ублажавању ризика мора да се обухвати процена могућности потребних за супротстављање садашњим и будућим претњама – целокупан спектар војних изазова.

Нови оквир ризика

Министарство је развило нов, широк приступ управљању ризицима. Нов оквир ризика обезбеђује да величина, облик, статус, обавезе и управљање естаблишмента одбране буду усклађени с остваривањем циљева одбрамбене политике наведених у овом извештају.

Тај оквир ризика састоји се од четири повезане димензије:

– управљање снагама – способност за регрутовање, задржавање, обучавање и опремање довољног броја квалитетних људи и обезбеђивање готовости снага, уз истовремено обављање многих оперативних задатака;

– оперативна димензија – способност за остваривање војних циљева у неком сукобу или другој ванредној ситуацији у блиској будућности;

– будући изазови – способност за инвестирање у нове могућности и развој нових оперативних концепција потребних за одвраћање или побеђивање средњорочних и дугорочних војних изазова;

– институционална димензија – способност за развој праксе и контроле у управљању којом се ефикасно користе ресурси и унапређује рад војног естаблишмента.

Тај оквир омогућава Министарству да размотри компромисе између фундаменталних циљева и ограничења фундаменталних ресурса и одражава искуства Министарства везана за покушај током последње деценије да се уравнотеже стратегија, структура снага и ресурси. Оцењивањем војног естаблишмента у те четири области Министарство директно обраћа пажњу на питања повезана са развојем и проценом оперативних снага, кључних могућности и развојне и индустријске инфраструктуре која их подржава.

Ризици управљања снагама

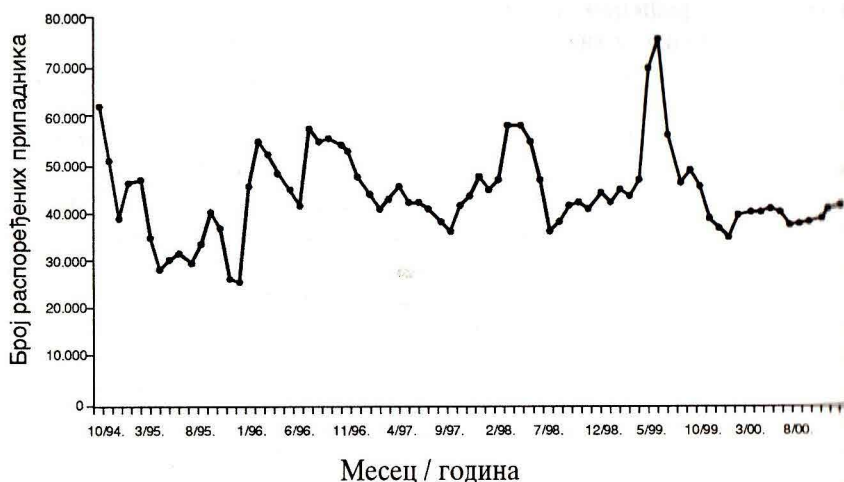

Министарство одбране мора увек да буде у стању да обавља своје задатке. Оно мора да распоређује снаге да би гарантовало сигурност својим пријатељима и одвраћало потенцијалне противнике; мора да усваја нове могућности да би обесхрабрило потенцијалне непријатеље да угрожавају интересе Америке, и, ако је потребно, мора да порази непријатеље у борби. Због свих тих ризика, од припадника војних снага захтева се да ризикују своје животе у земљи и изван ње током дужих временских периода.

Међутим, Министарство не би требало да очекује од својих људи да толеришу тешкоће изазване неправедним и неодговарајућим напрезањима унутар снага, остарелом и непоузданом опремом, лошом оперативном праксом и инфраструктуром која се распада. Сходно томе, у овој стратегији се тражи изричито мерење и контрола ризика управљања снагама.

Као илустрација тога, на дијаграму је приказан број војног особља у активnoj служби распоређен у разним операцијама од новембра 1994. до децембра 2000. године. Видљива су велика варирања у броју састава распоређеног у том периоду, који се поклапа са знатним смањењем снага за распоређивање у активnoj служби. Поред тога, употреба резервних снага повећана је са осам милиона на 12 милиона радних дана годишње. Велики део оптерећења у то време није био распоређен на целокупне снаге, делом због веровања да је распоред привремен и да нису потребне сталне измене процедура цикличног распоређивања и истуреног присуства. Пре краја 1994. године, Министарство није чак ни прикупљало податке на здруженом нивоу о броју распоређеног састава. Министарство одбране мора боље да контролише ту збрку и да решава њене последице.

Састав активне службе распоређен у ванредним операцијама 1994–2000.

Напомена: дијаграм не обухвата истурено базиране снаге

Ангажовање војске Сједињених Држава у операцијама током деведесетих година 20. века открива знатне недостатке снага одређеног типа. Као одговор на те недостатке, Министарство је установило механизме за управљање снагама. То су Политика глобалног присуства војнопоморских снага (*Global Naval Forces Presence Policy – GNFP*), према којој се одређује мирнодопско присуство војнопоморских снага и средстава на свим ратиштима, и Политика глобалних војних снага (*Global Military Force Policy – GMFP*) према којој се управља захтевима за *LD/HD* снагама и средствима, као што су главне платформа за осматрање и извиђање. Министарство одбране настојаће да прошири те инструменте тако што ће развити политику здруженог присуства (*Joint Presence Policy*).

Ублажавање ризика управљања снагама: стандарди за темпо и базу цикличног распоређивања. Министарство одбране не може више да се ослања само на такве „успорене“ показатеље, као што су стопе задржавања или регрутовања, да бисмо открили персоналне проблеме; када ти показатељи укажу на проблем, већ је сувише касно. Министарство одбране не може ни да одгађа неопходно решавање све већег ризика управљања снагама због интензивног темпа цикличног смењивања људства.

Да би постигло те циљеве, Министарство одбране се ангажовало на развоју стандарда и ограничења реалног темпа да би јасно контролисало колико времена је његов састав распоређен изван своје матичне базе или стациониран изван Сједињених Држава. Ти стандарди ће помоћи Министарству да одржи темпо смењивања састава на прихва-

тљивим мирнодопским нивоима. Што је још важније, Министарство одбране је статус војних снага Сједињених Држава у прекоморским земљама учинило основним елементом обликовања снага. У QDR-у анализирани су односи између истурено стационарних и циклично смењиваних снага. Резултат тога је да Министарство одбране развија ефикасније начине да израчуна потребну „ротациону базу“ у разним типовима снага за подршку истуреним снагама. Министарство одбране спровешће и политику здруженог присуства да би осигурало да се све компоненте снага узму у разматрање у развоју захтева за присуство по основу ротирања састава. Усвајањем тих принципа за обликовање и управљање снагама требало би да се смањи ризик управљања снагама.

Оперативни ризици

У новом приступу Министарства одбране планирању снага схвата се потреба одређивања величине снага Сједињених Држава не само за најзахтевније краткорочне задатке у области вођења рата него и за скуп других вероватних ванредних ситуација у ближој будућности, укључујући ванредне ситуације малих размера. Сходно томе, сва мерења оперативног ризика одразиће целокупан обим могућности које снаге Сједињених Држава морају поседовати и задатака које морају обавити.

Важније компоненте снага конструисане су и процењиване у прошлости у односу на узан скуп војних мисија и повезаних задатака. Уз шири скуп мисија и задатака, у мерењу оперативног ризика узимаће се у разматрање и задаци за које су снаге биле намењене, као и задаци који су им сада одређени.

Ублажавање оперативних ризика: приоритети структуре снага, статус истуреног распореда и нова мерења готовости. У QDR-у развијен је шири приступ оперативном ризику који обухвата оцењивање способности Министарства да обавља следеће задатке:

- брани Сједињене Државе;
- одвраћа с истурених положаја у критичним подручјима;
- брзо наношење пораза агресору у истовременим већим сукобима;
- води ограничен број ванредних ситуација мањих размера.

Постављањем одбране Сједињених Држава на врх листе приоритета враћен јој је примат и омогућено Министарству да боље усредсредди, као приоритетне, своје напоре на ублажавање оперативног ризика.

За такав приступ неопходна је анализа ширег опсега ванредних ситуација, ради одређивања оперативног ризика, од традиционалне анализе Министарства. Мада увођење таквог приступа у управљање оперативним ризиком захтева знатно проширење претходног процеса Министарства одбране, он директно обраћа пажњу на значај оце-

њивања адекватности снага за шири опсег операција у ближој будућности. С тога ће Министарство предузети свеобухватну реорганизацију свог садашњег система извештавања о готовости. Нови систем ће омогућити мерење адекватности снага за обављање свих додељених задатака, а не само већих борбених операција. Такав систем ће помоћи Министарству и да идентификује – и трансформише – компоненте снага које су мање значајне за целокупан спектар мисија и задатака.

Планирање за шири обим ванредних ситуација утиче неповољно на недавно оцењивање које је спровело Министарство. То се нарочито односи на велику студију о величини и облицима превоза ваздушним и морским путем, као и претходно позиционираној опреми Министарства која је завршена у 2000. буџетској години, али се заснивала на претходној стратегији одбране. Због комбинације нових претњи и задатака, које ће разматрати краткорочно и средњорочно, од Министарства се захтева да поново детаљно процени те студије и да резултате прилагоди потреби.

Најзад, у новој стратегији се не ставља знак једнакости између ублажавања ризика и додатне структуре снага, већ се тражи да се оцене промене могућности, концепција операција и организационе структуре да би помогли да се смањи ризик. На пример, ванредне ситуације везане за противнике наоружане *CBRNE* оружјем, као и балистичким ракетама и артиљеријом за њихово ношење на циљ, чине велики ризик за америчку и савезничке војске без обзира на величину снага нагомиланих за дејство против њих. У тим случајевима, ублажавање ризика више зависи од одлука донетих у вези са трагањем за офанзивним и одбрамбеним системима и развојем нових концепција операција које ће се супротставити тим претњама него од повећања структуре снага.

Ризици везани за будуће изазове

Упркос напрезањима америчких војних снага током протекле деценије, војска Сједињених Држава савршено је изводила своје операције. Па ипак, Сједињене Државе не могу своје недавне успехе да узму здраво за готово или да погрешно претпоставе да у будућности ниједна друга нација или група неће настојати да изазове Сједињене Државе. Напади у септембру 2001. показују да су ризици будућих изазова стална карактеристика међународног система.

Мада Сједињене Државе не могу са сигурношћу да предвиде који ће им противници бити претња у будућности, врсте војних могућности које ће бити коришћене као изазов за америчке интересе и америчке војне снаге могу да се утврде и разумеју. Као и у септембарским терористичким нападима на Њујорк и Вашингтон, будући противници ће настојати да избегну снаге Сједињених Држава и да за на-

пад искористе слабости Сједињених Држава, примењујући асиметричне приступе, као што су тероризам, информационе операције и напади балистичким и крстарећим ракетама. Председник је наложио Министарству да се трансформише да би могло да се суочи са новим изазовима. Као што је поменуто раније, Министарство одбране идентификовало је изузетно значајне оперативне циљеве да би усредредило трансформацију Министарства на таква приоритетна подручја.

Оцењивање будућег ризика везаног за изазове обезбеђује одговарајућу способност за суочавање с изазовима трансформације описаним у претходном тексту за средњорочни и дугорочни период. Такође, схвата се да ће се жељене могућности и задаци оружаних снага временом променити и обезбеђује мост ка будућности помаком од парадигме засноване на претњи ка парадигми заснованој на могућностима. То обезбеђује начин за праћење како Министарство одбране уравнотежује потребе да се сачува дугорочна војна надмоћ и решавају краткорочни приоритети.

Ризик у вези с будућим изазовима не односи се само на могуће будуће претње, него и на способност да се суочи с критичним изазовима у трансформацији. На пример, одлука да се не уведу нове технологије због тога што тренутно не постоји претња повлачи следећи ризик: ако се уведу раније, за извесно време обезбеђује се војна предност, а могу и да се обесхрабре сви будући противници да остваре сличне могућности.

Ублажавање ризика везаних за будуће изазове: експериментисање, истраживање и развој и селективна набавка. Да би остварило своје стратегијске циљеве, Министарство одбране мора да крене у дугорочну трансформацију могућности америчке војске. То захтева инвестирање у експлицитно трагање за новим и побољшаним могућностима, које могу да буду изведене из новаторских оперативних концепција, савршенијих система, нових организационих аранжмана и побољшане обуке. Да би постигло те циљеве, Министарство одбране ће проширити експериментални рад под вођством Команде здружених снага. Експериментисаће са новим снагама и организацијама – укључујући нове организације здружених наменских снага – ради суочавања с раније утврђеним новим изазовима. Што је посебно значајно, установљавање здруженог националног центра за обуку, космичког пробног полигона, и здружених „супротстављених снага“ за обуку планирано је ради ублажавања ризика везаних за будуће изазове помоћу ширег експериментисања.

То усредсређивање на експериментисање биће допуњено и новим тежиштем, које Министарство одбране ставља на развој концепција – тј. на нове начине употребе постојећих и предложених снага. Једна од предности преласка на организације сталних наменских снага јесте способност да се обезбеди више прилика за здружене и комбиноване

експерименте и вежбе, који би служили за откривање постојећих слабости и кориштење нових прилика.

Министарство одбране схвата значај стабилног инвестирања у науку и технологију ради идентификовања нових војних технологија. Министарство одбране планира да стабилизује инвестирање у науку и технологију на три одсто од војног буџета за период од 2003. до 2007. буџетске године.

Такође, Министарство планира да смањи време потребно за увођење нових концепција и система у снаге на терену. Време између конструисања и распоређивања већих система удвостручило се од 1975. године. Кашњење се делом може приписати обичају да се одлуке доносе од програма до програма, а не од области задатака до области задатака. Та пракса води ка простој замени постојећих оружја новим, а не ка широј трансформацији на нивоу система. Новим приступом Министарства одбране убрзаће се и интегрисати процеси одлучивања, јер Министарство планира да доноси одлуке о селективној набавци унутар оквира трансформације описаног у овом извештају. Према томе, Министарство ће смањити ризик везан за будуће изазове оцењивањем доприноса комбинације опција у свакој области трансформације.

Министарство се већ ангажовало на многим иницијативама везаним за трансформацију, као што је наведено у делу Стварање војске Сједињених Држава за 21. век. Иницијативе у области противтероризма, противракетне одбране, усавршених система оружја и информационих операција примери су програма који су у току и којима треба да се смањи ризик везан за будуће изазове.

Институционални ризици

Циљ последње димензије ризика јесте да се најбоље искористе ресурси Министарства у свакодневним операцијама војног естаблишмента. Званично се позабавивши институционалним ризиком, Министарство има за циљ да трошкове за одбрану користи максимално ефикасно да би дугорочно одржало подршку јавности за потребе одбране нације. Да би Министарство одбране било ефикасно, потребно је да се војни естаблишмент трансформише – обављање интерних послова, пословање с индустријским снабдевачима и сарадња са Конгресом. Тренутно руководеће личности Министарства одбране управљају према одредбама које им не дозвољавају слободу неопходну за трансформацију снага. Министарство одбране схвата да мора изричито смањити институционалне ризике да би боље управљало војним естаблишментом.

Ублажавање институционалног ризика: промене у оперативној пракси Министарства одбране. Један од основних циљева смањивања

институционалног ризика јесте обнова виталности естаблишмента одбране. Посебно озбиљно треба испитати системе војног и цивилног састава. Према томе, Министарство одбране ће развити план стратегијских људских ресурса да би се лакше одредили величина и облик састава Министарства за нову стратегију. У оквиру тог плана неће се само истраживати начини на које се обезбеђује да састав Министарства одбране има неопходне значајне способности, него ће се испитати и уравнотеженост састава и рада између активне, резервне и цивилне радне снаге.

Министарство одбране ће радити на остваривању трансформације у пословној пракси, с посебним тежиштем на управљању финансијама. Оно ће развити нову архитектуру за управљање финансијама која ће усмеравати модернизацију те праксе.

Такође, Министарство се посветило знатној рационализацији и надградњи своје инфраструктуре. Потребан је још један круг смањивања да би смањило непотребну инфраструктуру. Министарство одбране је усвојило циљ за остваривање стопе обнове од 67 година за 80 одсто постојеће инфраструктуре до 2010. године, како је одређено у Иницијативи за ефикасне објекте. Сада је стопа обнове, просечно, 192 године.

Поред наведених дугорочних иницијатива, Министарство предузима мере да одмах смањи институционални ризик. Важна промена у управљању јесте установљавање Вишег извршног већа (*Senior Executive Council – SEC*), које ће спровести свеобухватну ревизију војних агенција. Поред тога, Министарство је већ започело рационализацију процеса повезаних са Војном комисијом за набавке (*Defense Acquisition Board – DAB*) и системом за планирање, програмирање и финансирање (*Planning, Programming, and Budgeting System – PPBS*), као што је описано у претходној глави.

Ублажавање ризика у целокупном спектру

Те четири димензије ризика не могу да се оцењују ни решавају самостално. Као што је раније поменуто, повећан краткорочни ризик у једној области, као што је ризик у управљању снагама, највероватније би утицао на неку другу област, као, на пример, оперативни ризик. Одржавање равнотеже између те четири димензије, са стратегијом као покретачем, суштински је важно, а та равнотежа мора да се одржава и, где је то потребно, временом прилагођава.

Усвајање овог оквира ризика није крај, него сам почетак рада Министарства на оцењивању и решавању ризика. Министарство одбране радило је на решавању ризика у прошлости, али специфичним одређивањем овог новог оквира управљања ризицом под утицајем стратегије, Министарство је отпочело да развија инструмент за упра-

вљање који ће омогућити веће усредсређивање на спровођење програма одбране према QDR-у. Министарство одбране већ је предузело мере за ублажавање ризика о којима је већ било речи у тексту да би смањило ризик у областима о којима је много писано. Веће ангажовање на мерењу и уравнотежавању ризика применом тог оквира захтева обимне ревизије система за мерење готовости и развој нових механизма за решавање других ризика. Када буду примењени, ти механизми ће обезбедити потребно оцењивање у свим димензијама ризика.

Изјава председавајућег Здруженог генералштаба

Увод. У четворогодишњем прегледу одбране (QDR) из 2001. године требало је решити два тешка задатка. Прво, требало се позабавити значајним проблемима у вези са способношћу снага да заштите и нагласе интересе Сједињених Држава широм света у опасном и променљивом безбедносном окружењу у блиској будућности. Друго, требало је да се обезбеди спровођење циља америчког председника у вези с трансформацијом здружених снага да би могле да се суоче са будућим безбедносним изазовима. Према мом мишљењу, стратегија одбране и програмске препоруке садржане у извештају о QDR важан су корак ка обављању та два задатка и, истовремено, уравнотежују пратеће краткорочне, средњорочне и дугорочне ризике.

Током последње деценије наш одговор на стратегијско окружење је поставио војсци Сједињених Држава широк опсег захтева. Повећан број задатака и захтева, комбинован са смањењем структуре и набавки, напрегнули су елементе снага и довели до неравнотеже између стратегије, структуре снага и ресурса. У таквим условима, 11. септембра 2001. непријатељи Сједињених Држава демонстрирали су способност да изводе неконвенционалне нападе великих размера на матичну територију Сједињених Држава. Асиметрични напад на суверенитет Сједињених Држава постао је реалност. Мада QDR одређује широк правац трансформације ради задовољавања захтева одбране у будућности, остаје потреба за свеобухватнијим планом, који ће одржавати слабашну равнотежу између стратегије и ресурса.

Оцена Четворогодишњег прегледа одбране. По мом мишљењу, стратегија одбране наведена у QDR 2001 – ако временом буде усклађена са ресурсима – адекватно ће се позабавити садашњим и новим изазовима стратегијског окружења. Према циљевима стратегије јасно је да ће војска и даље генерисати снаге за обављање широког опсега задатака у догледној будућности. Што је посебно значајно, QDR тражи да снаге буду у могућности да одговоре на веће истовремене кризе и да победе противнике или онемогуће њихова дејства у више региона. По мом мишљењу, одржавање веродостојног војног потенцијала који ће моћи да одговори на више криза у свету фундаментално је значајно за водећу глобалну улогу Америке.

Широк опсег војних захтева утврђених у *QDR* основ је за одређивање величине и структуре снага. Препоруке садржане у прегледу је-су полазиште за одређивање како да се најбоље организују, попуне људима, обуче и опреме „тоталне снаге“. Кратак поглед на структуру снага показује да су садашње снаге способне да остваре нову стратегију одбране с умереним ризиком. Међутим, мора се направити знатно шири анализа вођења рата кроз више сценарија да би се потврдила ова почетна оцена.

Пре свега, мора се одржавати крајња јачина снага довољна да задовољи стратегијске захтеве оперативног темпа (*OPTEMPO*) и темпа циклличног распоређивања састава (ротирање људства) – (*PERSTEMPO*) или ће наша највећа војна имовина – квалитетни људи – бити изложена ризику. Верујем да ће одржавање крајње јачине и структуре снага способних да реализују нову стратегију одбране уз умерен ризик бити приличан изазов. Оружани видови морају да уравнотеже ограничене ресурсе између знатне трансформације према *QDR*-у и приоритета у погледу квалитета живота и конкурентских захтева везаних за операције и одржавање, обнављање и модернизацију, који почињу са буџетима за 2003. буџетску годину. Посебно су проблематични системи оружја који нагло старе. Мада смо успели да повећамо годишњи износ за трошкове набавке на ниво од 60 милијарди долара, неке процене указују на то да је за одржавање садашње структуре снага и заустављање проблема старења потребно од 100 до 110 милијарди долара. Ако се тај захтев буде решавао пребацивањем средстава са рачуна за операције, повећаће се краткорочни и, евентуално, средњорочни војни ризик.

У *QDR*-у постављени су приоритети и утврђени главни циљеви за трансформацију оружаних снага Сједињених Држава да би се суочиле с будућим изазовима. Траже се нове оперативне концепције, савремене технолошке могућности и веће тежиште на здруженим организацијама, експериментисању и обуци. Међутим, ако треба остварити заиста велико побољшање будуће здружене оперативне ефикасности, потребно је више од тога. Прво, стратегије трансформације целокупног Министарства одбране, заједничка визија организације и заједнички план трансформације суштински су важни за усмеравање, интегрисање и синхронизовање напора оружаних видова. Друго, потребна нам је реформа основних институционалних процеса планирања, програмирања, финансирања и набавке. Та два захтева су међусобно зависна. Даље, током целокупног периода трансформације биће нам потребне снаге које ће испуњавати потребе нације. За задовољавање тих потреба и даље ћемо се ослањати на снаге какве су сада када почињемо кампању против тероризма. Морамо узимати у обзир дејство какво би енергична трансформација и експериментисање могли да имају на краткорочну и средњорочну способност снага да оба-

вљају стварне мирнодопске и ратне задатке. Јединице у процесу трансформације, као и јединице ангазоване у експериментима, можда неће бити на располагању или спремне да реагују на кризе у оквиру тражених оперативних временских рокова. То никако не значи да би због тога требало успорити трансформацију; не смемо дозволити да садашње потребе превладавају над неопходношћу да се припремимо за будућност.

У *QDR*-у наводи се да је за америчку војску одбрана матичне територије Сједињених Држава највећи приоритет. Дана 11. септембра 2001. то је болно потврђено. Сједињене Државе морају одвраћати и предупредивати агресију, и бранити се од агресије усмерене против америчке територије, суверенитета, становништва и изузетно важне инфраструктуре и решавати последице такве агресије и других унутрашњих ванредних ситуација. За одбрану матичне територије Сједињених Држава потребна је свеобухватна стратегија која почиње утврђивањем одговорности за интегрисање свих активности у вези с тим. Иницијатива председника Буша на установљавању Уреда за безбедност матичне територије пропраћена је и у Министарству одбране. За почетак, једна интегрисана радна група Министарства одбране и Уреда за безбедност утврдиће улоге и задатке Министарства одбране на плану безбедности матичне територије и испитати импликације у погледу ресурса. Потребна је даља анализа и интеракција у оквиру Уреда за безбедност матичне територије да би се ојачале везе између савезних, државних и локалних органа за борбу против тероризма у Сједињеним Државама. Та анализа води ка важним променама плана јединствене команде.

Потребан је у неколико области додатан рад који превазилази *QDR*. Прво, улога резервних компонената – веома важних за остварење стратегије – захтева пажњу и водиће ка одлукама о готовости резерве и националне гарде, трансформацији и цивилној подршци, као и основама крајње јачине и структуре снага.

Логистичке могућности – укључујући стратегијску мобилност, обезбеђивање, као и оправку и реструктурирање наше инфраструктуре – и даље су предмет непосредне бриге. Може се спровести свеобухватна анализа и установити одговарајући приоритет ресурса. Што се тиче стратегијског транспорта, морамо енергично створити барем само могућности које се траже у студији о потребама транспорта 2005. године. Даље, морамо убрзати обнову, модернизацију и замену наших објеката значајних за обављање задатака, као и за квалитет живота, истовремено с тражењем овлашћења за уклањање сувишне инфраструктуре. Те краткорочне, средњорочне и дугорочне логистичке потребе имају значајне импликације за све нивое ризика и мора им се посветити одговарајућа пажња.

Људи остају наша најзначајнија вредност. За трансформисање система људских ресурса Министарства одбране *QDR* је добро полазиште. Мада сада имамо високообучену стручну војну и цивилну радну снагу, потребно је да и даље финансирамо иницијативе у вези с квалитетом живота, као што су здравствена заштита, паритет плата и бољи стамбени фонд, да бисмо одржали квалитетне снаге потребне за будућност. Потребне су додатне анализе да би се одредило како ћемо регрутовати и задржавати снаге.

Процена ризика. Аналитички инструменти, као што су ратне вежбе са „динамичним ангажовањем и позитивним усклађивањем“, указују на то да *QDR* смањује неравнотежу између стратегије и структуре и да се, као резултат, добија умерен краткорочан ризик за садашње снаге које реализују ревидирану стратегију. Ова процена обухвата веома захтеван сценарио према којем америчке снаге одговарају на две веће истовремене кризе у различитим регионима, у којима наносе одлучујући пораз једном противнику и, истовремено, онемогућавају другог противника.

Временом ће се показати потпуне импликације *QDR*-а. Способност снага да уведу у употребу трансформисане могућности и да, истовремено, и даље штите и истичу америчке интересе по целом свету у ближој и средње далекој будућности биће прецизније оцењена када буду развијени здружени и видовски планови трансформације. Најзад, утицај структуре снага, буџета и инфраструктуре постаће јаснији када видови буду комплетно израдили буџете за 2003. буџетску годину и меморандуме програмских циљева.

Резиме. Видови, борбени команданти и Здружени генералштаб сарађивали су с Уредом Министарства одбране да би осигурали да се овај *QDR* заснива на стратегијским захтевима. У *QDR*-у дата је визија како ће наше снаге бити употребљене сада и убудуће. Даље, *QDR* усмерава Министарство одбране ка равнотежи у две основне димензије: између стратегије и структуре снага, и између захтева садашњице и захтева сутрашњице. Одржавање те равнотеже изузетно је значајно да би се осигурало да оружане снаге Сједињених Држава задрже надмоћност сада и далеко у 21. веку.⁵

⁵ Хенри Х. Шелтон, председавајући Здруженог генералштаба.